Hyvät varusteet elämään!

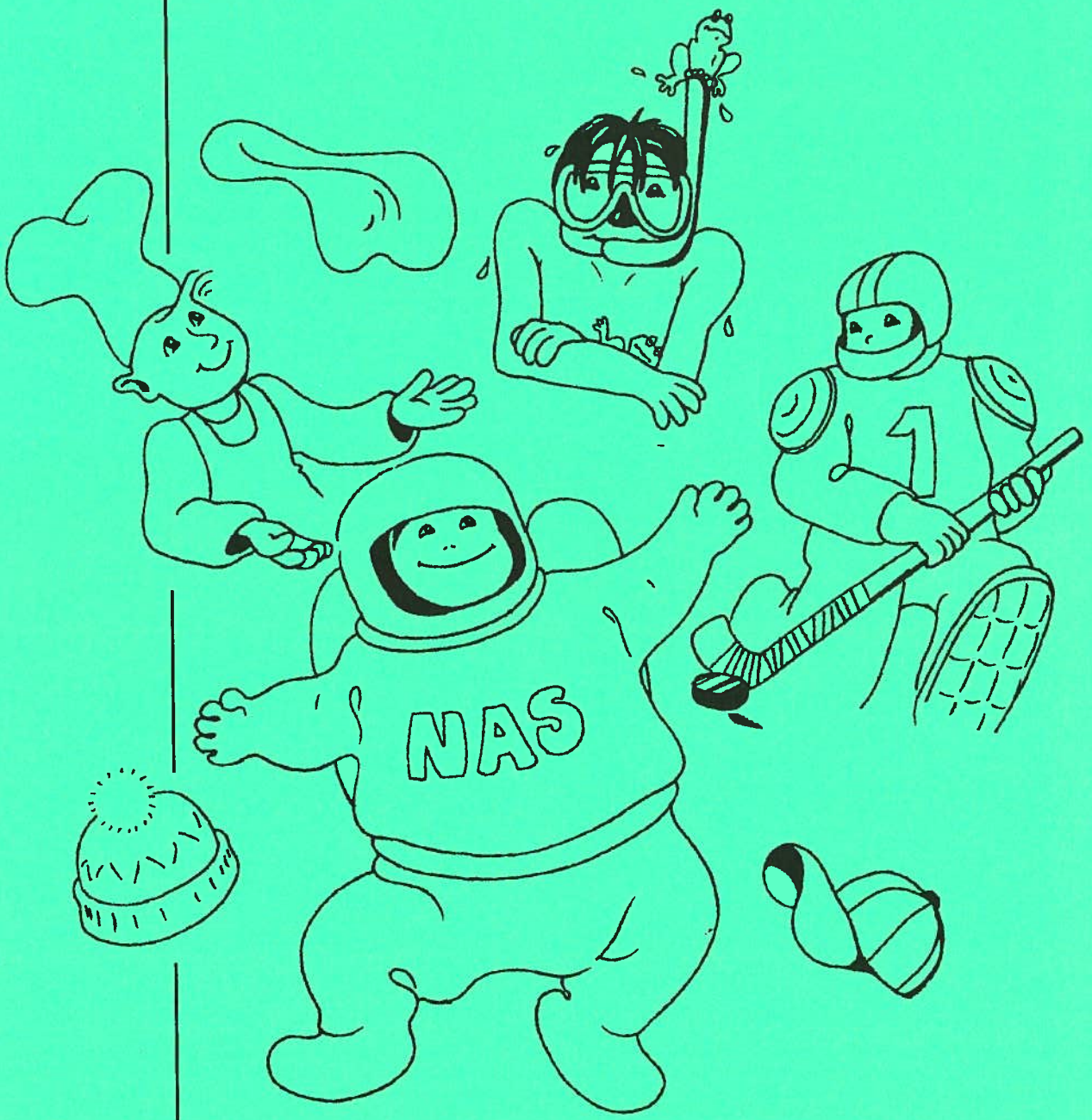

OPETTAJAN OPAS 1996

Sisällysluettelo

Yleisohjeita opetukseen 3
Hyvä ohjaaja 5

Raamattutunnit

1. Onesimus kiinnitti vyöksensä totuuden
   - vihjeitä 7
   - kertomus 9
2. Timoteus ja vanhurskauden haarniska
   - vihjeitä 15
   - kertomus 17
3. Palvelustytöllä oli alttiuden kengät
   - vihjeitä 21
   - kertomus 23
4. Elisa ja pelastuksen kypärä
   - vihjeitä 27
   - kertomus 29
5. Joosua ja Kaleb ottivat uskon kilven
   - vihjeitä 33
   - kertomus 35
6. Kuningas Josia käytti Hengen miekkaa
   - vihjeitä 39
   - kertomus 41

Leirikirkko

Hyvät varusteet elämään 45

Maastoleikki

"Minä olen ihme, suuri ihme" 49

Leirimateriaalin 1996 Opettajanoppaan ovat kirjoittaneet Marjatta ja Olli Kariniemi ja kuvituksesta vastasi Ruut Halonen. Työkirjan puuhasivut piirsi Mila Raja-Aho. Leirimateriaalin kokoamisesta ja ulkoasusta vastasi Olli Kariniemi.

Kiitos myös Satu ja Markku Kettuselle sekä Tuulikki Viitaniemelle arvokkaista vihjeistä raamattutuntien teksteihin, Suomen Vapaakirkon Teologisen Opiston TTK 1:n (95/96) opiskelijoille kertauskysymysten laatimisesta, Opiston opettajalle Pentti Rantaselle tekstien sisällön tarkistamisesta ja Jyrki Haloselle kuvien skannauksesta.

Leirimateriaalin kustantaja on Suomen Vapaakirkon Nuoret ry.

Yleisohjeita opetukseen

Luo hyvät suhteet leiriläisiin

Turvallinen ja lämmin kasvatussuhde luo pohjan sille, miten hyvin lapsi sisäistää opetuksesi. Vietä aikaa leiriläisten kanssa ja suhtaudu heihin luonnollisesti. Ole aina valmis antamaan kiitosta, tunnustusta sekä jakamaan tehtäviä leiriläisille, milloin se vain on mahdollista. Olet näin luomassa yhteenkuuluvaisuuden ilmapiiriä. Levollinen ääni ja käytös, hymy, avoin ja lämmin suhtautuminen sekä reipas leikinlasku ovat tässä myös avuksi. Raamatun opetuksesi kantaa huonosti hedelmää, ellei se näy Sinun elämässäsi. Sinä olet se "viides, kävelevä evankeliumi", jota luetaan kaikkein ahkerimmin. Näin avaat sydämen oven sille, mitä opetat!

Kiinnitä erityistä huomiota myös opetuksesi sävyyn. Millainen on se kuva Jumalasta, jota välität? Tuleeko opetuksestasi esille vapaaehtoisuus, ilo, rauha, turvallisuus? Näiden tulisi välittyä koko leirin ilmapiiristä.

Kotiin viemisenä leiriläisellä tulisi olla tunne siitä, että leiri oli järjestetty häntä varten. Juuri hänet huomattiin! Hänen tulisi tietää, miten tullaan Jumalan lapseksi ja millaista elämä Hänen lapsenaan on. Hänelle tulisi antaa konkreettinen mahdollisuus tulla Jumalan lapseksi!

Rakenna raamattutunnista mielenkiintoinen kokonaisuus

Perusteellinen valmistautuminen on kaiken lähtökohta. Siksi valmistele raamattunkertomukset huolellisesti etukäteen. *"Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty"*, pitää yhä paikkansa. Ei riitä, että lukaiset tekstin hätäisesti Raamatusta ja tästä opettajan oppaasta. Sinun on luettava se ajatellen ja rukoillen niin monta kertaa, että teksti alkaa elää. Kun raamatunkertomus avautuu ja siunaa sinua, voit välittää siunauksen myös leiriläisille. Lapsille ei riitä pelkkä tiedon jakaminen, vaan siihen on liityttävä myös tunne-elementti, jotta asia jäisi mieleen.

Elämänläheisyys, havainnollisuus, tavoitteellisuus ... siinä joitakin tunnusomaisia piirteitä hyvästä raamattutunnista. Pieninä annoksina toistettu opetus on helpompi omaksua kuin mammuttimainen raamattutunti, joka voi tuntua leiriläisestä ikävältä velvollisuudelta. Siksi rakenna raamattutunnista mielenkiintoinen ja vaihteleva kokonaisuus, joka koostuu seuraavista osasista:

A.	laulut	7 min
B.	edellisen kertomuksen kertaus (kilpailu)	5 min
C.	Raamatun kertomus	20 min
D.	muistolauseen kertaus/ uuden opetus	8 min
E.	rukous (alussa/ lopussa)	5 min

Kun leiriläiset ovat kuunnelleet hyvin havainnollistetun raamatunkertomuksen (katselleet, näytelleet ...), leikkien laulaneet samasta aiheesta, sen mielenkiintoisesti kerranneet ja lopulta painaneet muistolauseena mieleensä, olet tehnyt parhaasi.

Lopulta Pyhä Henki on se, joka avaa leiriläisten sydämet vastaanottamaan Jumalan Sanan (Apt 16:14). Siksi valmistaudu rukoillen jokaiseen raamattutuntiisi.

Jokaisen raamattutunnin alusta löydät *Vihjeitä* -sivun, jossa on tunnin aiheeseen sopivat lauluehdotukset, edellisen raamatunkertomuksen kertauskysymykset ja kertausidea, mahdollisen muistolauseen sekä ideoita raamatunkertomuksen havainnollistamiseen. Myös raamatunkertomukset on kirjoitettu valmiiksi opetuksineen ja sovelluksineen työtaakkasi helpottamiseksi. Voit kertoa ne sellaisenaan leiriläisille, mutta se on vain yksi mahdollisuutesi. Pyhä Henki voi antaa sinulle kyseistä Raamatun kertomusta opiskellessasi aivan toisenlaisia asioita opetettavaksi ja sovellettavaksi.

Kertoessasi raamatunkertomusta eläydy sanomaasi. Tempaa leiriläiset mukaan esittämällä heille kysymyksiä. Vältä yksinpuhelua. Käytä yksinkertaista kieltä ja vältä vaikeita sanoja, sillä lapsen on ymmärrettävä, mitä sanot. "Kaanaankieltä" ei voi kokonaan välttää, mutta kielen voi suomentaa. Jokainen uusi termi on aktualisoitava; tuotava lapsen käsitemaailmaan!

Varaa leiriläisille myös aikaa jäädä keskustelemaan kanssasi raamattutunnin jälkeen. Kerro siitä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa. On hyvä, jos 2-3 muuta aikuista on valmistautunut tarvittaessa keskustelemaan sitä haluavien leiriläisten kanssa.

Turvaa raamattutunnin työrauha

Lapsi kaipaa luonnostaan järjestystä ja säännönmukaisuutta! Siksi mukavan ja reilun opettajan toimet, jotka tähtäävät työrauhan ylläpitämiseen, koetaan mielekkäinä eikä vastenmielisinä. Hyvä työrauha lisää lapsen motivaatiota, mikä puolestaan lisää oppimistuloksia, mikä taas lisää motivaatiota ...jne (ketjureaktio).

Ennakoi tuleva tilanne" yhdistetään usein maantiellä liikkumiseen. Se on hyvä neuvo myös raamattutuntien pidossa. Pyri ennakoimaan jo etukäteen kaikki mahdolliset häiriötekijät. Pidä raamattutunti aamupäivällä, jolloin leiriläiset ovat levänneitä. Huolehdi siitä, että näet raamattutunnilla jokaisen leiriläisen kasvot. Muista pyytää myös joitakin ryhmänjohtajia tunnillesi ja sijoita heidät tarvittaessa "ongelmakohtiin".

Rakenna raamattutunnista mielenkiintoinen ja elämyksellinen keidashetki, yksi päivän kohokohdista, jonne leiriläiset mielellään tulevat. Sanotaanhan, että *"tieto, johon liittyy elämys, jää pysyväksi."*

Reipasta leirikesää 1996 ja runsasta Taivaan Isän Siunausta kaikille!

Suomen Vapaakirkon Nuoret ry

Hyvä ohjaaja!

Hyvät varusteet elämään on tämän leirinkesän teemana. Se on kuuden (6) tunnin opetussarja, jossa jokaisen tunnin aiheena on yksi varuste. Tunneista ensimmäinen kertoo, kuinka Onesimuksesta tulee Jumalan lapsi. Se on selkeästi evankelioiva. Seuraavilla tunneilla tutustutaan varusteisiin, joihin Jumala haluaa pukea omat lapsensa. Tuntien painopiste on Jumalan lapsena kasvamisessa. Laulujen avulla voit lisätä evankeliumin osuutta raamattutunneillesi.

Johdata leiriläiset ensimmäisen kokoontumiskerran alussa tulevien raamattutuntien aiheeseen oheisen johdannon avulla. Voit tehdä siitä myös näytelmän. Sanotaan, että *"alku on paras paikka voittaa lasten ja nuorten huomio, mutta pahin paikka menettää se."*

Mitä pukisin päälleni?

Hyvät ja asianmukaiset varusteet ovat osa jokaista elämämme päivää. Me pukeudumme ja varustaudumme jokaiseen päivään tilanteen vaatimalla tavalla. Ajattelepa vaikka tätä aamua. Herätessäsi tänä aamuna katselit telttasi oviaukosta ulos ja mietit, millainen päivä tästä mahtaa tulla. "Minkälaiset vaatteet pukisin päälleni? Laittaisinko jalkaani sortsit vai kenties verkkarit? Sortsit ovat kyllä muuten hyvät, mutta kun on noita inhottavia sääskiä." Päätitkö aloittaa päiväsi kumppareissa, sandaaleissa vai avojaloin? Entä mitä panit päähäsi; lippiksen, sääskilakin vai oletko avopäin? Miten sinä varustauduit tähän päivään? Tähän kysymykseen me kaikki olemme ottaneet kantaa. Katsopa ympärillesi niin huomaat, kuinka naapurisi on varustautunut tähän päivään.

Entäpä jääkiekkomaalivahti, palomies tai astronautti? Kuinka he onnistuisivat tehtävässään ilman asianmukaisia varusteita? Hyvät varusteet ovat osa jokaisen päivittäistä elämää!

Leiripäivää tai jääkiekkopeliä varten on aika helppo varustautua, mutta miten varustautua toisenlaisiin tilanteisiin. Mitä teet, kun pelottaa? Kun uutiset sodista ja kulkutaudeista vievät yöunesi. Mitä teet, kun sinua kiusataan syntyperäsi, puhetyylisi tai sen vuoksi, että käyt seurakunnan kerhossa. Mitä teet, kun haluaisit tehdä toisin kuin kaverisi, mutta et uskalla? Olet aina halunnut noudattaa elämässäsi Jumalan neuvoja, mutta mistä saat siihen rohkeuden? Miten voit varustautua, "pukeutua" näitä tilanteita varten? Mistä saat hyvät varusteet elämää varten?

Apt 28

Apostoli Paavali kirjoittaa näistä hyvistä varusteista Efesolaiskirjeessä, Ef 6:11-18. Hänet oli vangittu Jerusalemissa väärin perustein kansan kiihottamisesta ja lopulta kuljetettu Roomaan, keisarin eteen vastaamaan häneen kohdistuvista syytöksistä. Odottaessaan pääsyä keisarin eteen hän asui kaksi (2) vuotta vuokra-asunnossa Roomassa (61-62 jKr), jossa hänet oli kahlittu keisarin henkivartiokaartin sotilaaseen. Hän sai päivittäin seurata, kuinka häntä vartioinut sotilas pukeutui varusteisiinsa.

Ensiksi sotilas kiinnittää vyön, etteivät löysästi riippuvat alusvaatteet hulmuaisi ja estäisi hänen liikkeitään. Sitten hän pukee yllensä haarniskan, sitoo jalkoihinsa sandaalit, panee kypärän päähänsä, ottaa kilven käteensä sekä sitoo miekan vyölleen. Kaikkiaan kuusi (6) erilaista varustetta. Varmaankin Paavali kuulee sotilaiden kertomina monia jännittäviä "läheltä piti" -kertomuksia taistelutilanteista, jossa sotilaan varusteet olivat pelastaneet hänet varmalta kuolemalta. Vain hyvin varustautuneena roomalaisella sotilaalla oli mahdollisuus suoriutua annetuista tehtävistä "pystyssä pysyen" (kaatumatta).

Kenties juuri nämä omakohtaiset kokemukset saavat Paavalin miettimään, mitkä olivat ne hyvät varusteet, jotka Jumalan on tarkoittanut lapsilleen. Näiden leiripäivien aikana niistä kerrotaan meille. Tapaamme nuoren kapinallisen, uskovan kodin lapsen, pakolaistytön, pelokkaan palvelijan, erilaiset nuoret sekä kuninkaan pojan. He joutuivat elämässään joskus hyvinkin vaikeisiin tilanteisiin. Mutta erilaisista lähtökohdista ja elämäntilaisteista huolimatta he selvisivät voittajina. Se tarkoittaa sitä, että ahdistusten, pelkojen ja epäonnistumisten, jopa kuoleman keskellä, hyvät varusteet auttoivat heitä säilyttämään uskon Jumalaan. Tutustumalla heidän elämäänsä me saamme vastauksen kysymykseemme elämän hyvistä varusteista. Mitä ne ovat ja miten ne vaikuttavat sinun ja minun elämässä. Se selviää seuraavien leiripäivien aikana!

Vihjeitä ...

Onesimus kiinnitti vyöksensä totuuden

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on kertoa evankeliumin ydin yksinkertaiseti ja havainnollisesti leiriläisille. Heitä rohkaistaan uskomaan Jeesukseen. Tunnin tavoite näkyy myös laulujen valinnassa ja muistolauseen sisällössä.

A. Laulut

"Yhdessä on hyvä olla", laulu nro 1 (leirin tunnuslaulu)
"Minä uskon Jumalaan", laulu nro 2

B. Kertaus

"Kertaus on opintojen äiti", sanotaan. Sen avulla voit myös korjata väärät käsitykset, painottaa tärkeitä kohtia ja arvioida omaa opetustasi. Kertaa tämä raamatunkertomus seuraavan tunnin alussa, jolloin se johdattaa leiriläiset luontevasti seuraavaan kertomukseen.

Jaa leiriläiset kahteen (2) joukkueeseen, selitä säännöt selvästi ja laske pisteet tarkasti. Kertauskysymykset ja kertausidean löydät seuraavan tunnin *Vihjeitä*-sivulta.

C. Raamatunkertomus

Johdata leiriläiset raamattutuntien pääteemaan pienen näytelmän avulla (kts luku ohjaajalle, s 5). Käytä *"Mitä panisin päälleni?"* -kertomusta näytelmän pohjana ja anna se hyvissä ajoin tehtäväksi esim. leirin ryhmänjohtajille.

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista. Voit käyttää kerrontasi tukena myös kirjan kuvia: Ikuisia kertomuksia (10) ja Raamatun parhaat kertomukset (15). Voit valmistaa tästä raamatunkertomuksesta myös näytelmän tai nukketeatteriesityksen. Ainakin Onesimuksen ja Paavalin välinen keskustelu kannattaisi kahden ohjaajan näytellä tunnin aikana. Tällöin tarvitset erityisen kertojan lukemaan tekstin opetus- ja sovellusosat *(kursivoitu)*!

D. Muistolause

Muistolause on kuin raamattutunnin opetus pähkinänkuoressa. Kerran viikossa kokoontuvassa raamattukerhossa voit opettaa muistolauseen joka kerhokerta, mutta leirillä on parempi opettaa muistolause joka toisella tunnilla. Tässä Opettajan oppaassa on raamatunlause-ehdotukset ja opetusideat annettu tunneille 1, 3 ja 5.

1. Johdattele leiriläiset mielenkiintoisella tavalla opetettavaan jakeeseen: "Seuraava rivi on arvokkaampi kuin seitsemän oikein lotossa." Etsikää se myös yhdessä Raamatusta vaikkapa *Vedä miekkasi tupesta -leikillä.

2. Esittele tunnin muistolause kirjoittamalla lauseen sanat eri korteille, liitutaululle, kalvolle, paperille ...
3. Opeta muistolauseessa olevat "vieraat" sanat vähän kerrallaan, sirotellen opetuksesi toistojen väliin.
4. Auta leiriläistä soveltamaan muistolausetta omaan elämäänsä.
5. Kertaa muistolausetta poistamalla (pyyhi/ peitä) sanat vähitellen, kunnes leiriläiset muistavat sen ilman apua. Muista laittaa myös raamatunkohta näkyviin ja opettaa se.

Kysy päivän muistolausetta myös yllättävissä paikoissa kuten leiriveikkauksessa, iltanuotiolla tietokilpailujen yhteydessä ... Ja muista antaa osaamisesta myöskin myönteistä palautetta.

"Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin? Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." Apt 16:30, 31

*Vedä miekkasi tupesta -leikki (soveltuu yli 10-vuotiaille):
Leiriläinen pitää suljettua Raamattua kädessään lantiolla. Ohjaaja kertoo etsittävän raamatunpaikan ja käskyllä: "Vedä miekkasi tupesta on lupa aloittaa etsiminen. Raamatunpaikan ensimmäisenä löytänyt lukee sen ääneen.

Pienemmille voit helpottaa tehtävää siten, että he saavat avata Raamatun valmiiksi Uuden testamentia alusta.

Onesimus kiinnitti vyöksensä totuuden

Filemonin kirje

Johdanto

Näiden leiripäivien raamattutuntien teemana on *Hyvät varusteet elämään.* Tänään me tutustumme varusteista ensimmäiseen. Se löytyy Raamatusta Ef 6:11-14: *"Kiinnittäkää vyöksenne totuus."* Sotilas aloitti pukeutumisen kiinnittämällä ensin vyön, etteivät löysästi riippuvat alusvaatteet olisi hulmunneet ja estäneet hänen liikkeitään. Vyöhön kiinnitettiin haarniska. Yhdessä nämä muodostivat vahvan varustekokonaisuuden.

Pukeutuminen aloitettiin siis vyöstä. Paavali opettaa, että totuus on kuin roomalaisen sotilaan vyö. Ainoa kestävä perusta hyvään elämään. Onesimus on esimerkki nuoresta orjasta, joka löysi totuuden, hyvän perustan elämälleen. Emmekö mekin haaveile hyvästä elämästä? Katsotaanpa, mitä Onesimus löysi?

Onesimus haaveilee hyvästä elämästä

Tosikertomus Onesimuksesta vie meidät kauaksi ajassa taaksepäin, muinaiseen Rooman valtakuntaan, sen kaupunkiin nimeltä Kolossa. Se sijaitsee nykyisen Turkin alueella. Tuossa kaupungissa asui Filemon -niminen mies. Onesimus oli hänen orjansa.

Orjaksi saattoi joutua, jos velkaantui, tuli ryöstetyksi ja myydyksi tai jos syntyi orjavanhemmille. Useimmin orjia tuli sotavangeista. Onkin laskettu, että joka kolmas asukas Rooman kaupungissa oli orja (yhteensä n.400 000). Orjia kohdeltiin hyvin eri tavoin. Oli isäntiä, jotka pitivät heitä suuressa arvossa, ja kohtelivat heitä hyvin (Lk 7:2). Mutta jotkut isännät kohtelivat orjiansa julmasti. Orjaparat eivät saaneet edes avata suutansa puhuakseen. Pienikin äänähdys vaiennettiin heti raipalla. Orjan osa ei ollut kadehdittava.

Raamattu ei kerro meille, miksi Onesimus oli joutunut orjaksi. Voimme kuitenkin päätellä Raamatusta, että hän unelmoi vapaudesta. Vapaus merkitsi Onesimukselle hyvän elämän alkua. "Vielä kerran minä astelen vapaana miehenä. Kun olen vapaa niin elämäni muuttuu paremmaksi. Vapaus, mikä ihana sana. Kuinka suloiselta se kuullostikaan. Sitten voin tehdä mitä ikinä tahdon."

Sovellus

Emmekö mekin haaveile hyvästä elämästä. Kunpa minulla olisi oma PC-tietokone ja CD-ROM, saisin pelata milloin vain. Loppuisipa koulu pian, niin käyttäisin aikana haluamallani tavalla. Tai voittaisinpa lotossa tai pitkävedossa, niin voisin ostaa mitä ikinä haluan. Ovatko nämä kestävä perusta hyvälle elämälle?

Onesimus karkaa

Jotkut isännät sallivat orjille omaa rahaa, jolla nämä voivat ostaa itsensä vapaiksi. Mutta rahaa, jota Onesimus säästi voidakseen ostaa itsensä vapaaksi, kertyi aivan liian vähän.

Niinpä hän päätti karata ja matkustaa niin kauas, ettei kukaan saisi häntä kiinni. Eräänä päivänä hän karkasi ja varasti lähtiessään vielä isäntänsä, Filemonin rahoja.

Rooman kaupungin katuja kävellessään Onesimus tunsi itsensä yksinäiseksi, hiukan pettyneeksikin. "Tätäkö se vapaus olikin", hän tuumi. Vääryydellä hankittu raha ja karkaaminen ei tuonutkaan hyvää elämää. Alituinen pelko kiinnijäämisestä kalvoi hänen mieltään. Ehkä hänen mielessään häivähti ajatus paluusta takaisin Filemonin orjaksi. Olihan siellä ruokaa, työtä, asunto, ystävät ... "Ei ikinä! Joutuisin kuolemanvaaraan tai saisin otsaani polttomerkin. Sitä häpeää en kestä," Onesimus päätti.

Onesimus vangitaan

Kauanko Onesimus Roomassa viipyi tai mitä hän siellä teki, sitä ei Raamattu meille kerro. Karkaaminen ei tuonut Onesimukselle hyvää elämää vaan pian hän jäi kiinni ja joutui vankilaan. Siellä hän odotti rangaistusta, mahdollista kuolemantuomiota. Se oli ankarin rangaistus karanneelle orjalle, jollainen Onesimus oli. Oliko tämä hänen loppunsa? Syvä toivottomuuden tunne täytti hänen sydämensä. "Kukaan ei voi minua auttaa", Onesimus parahti!

Sovellus

Väärin! Oli yksi, joka voi ja halusi häntä auttaa. Vaikka Onesimus oli toiminut väärin, Jumala etsi häntä auttaakseen. Sillä Jumala rakasti Onesimusta, karannutta orjaa. Eikä ainoastaan häntä vaan Jumala rakastaa myös sinua. Raamatustasi voit lukea:

"Siinä on rakkaus -ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi." 1Joh 4:10

Jumalan rakkaus ei ole ehdollista rakkautta. Hän ei sano sinulle: "Jos olet hyvä koulussa, kiltti kaikille, pidät huoneesi siistissä kunnossa niin sitten minä rakastan sinua." Ei, vaan Jumala rakastaa ihan jokaista ihonväriin, sukupuoleen tai koulumenestykseen katsomatta. Hän rakastaa sinuakin sellaisena kuin olet. Jumala haluaa varustaa sinut hyvin tätä elämää varten. Hänellä oli vastaus myös Onesinuksen etsintään.

Onesimus ei sitä vielä tiennyt. Apu oli lähempänä, kun hän saattoi arvatakaan. Siinä istuessaan Onesimuksen silmät tottuivat pian hämärään. Hän huomasi, ettei ollutkaan yksin. Kuka on tuo vanha mies? Miksi hän on täällä?

Onesimus löytää hyvän elämän perustan

Onesimus sai pian kuulla, että tuo vanha mies oli nimeltään Paavali. Hän oli kiertänyt Rooman valtakuntaa ristiin rastiin kertoen Jeesuksesta, Jumalan Pojasta, Vapahtajasta. Hän oli erityisesti sorrettujen ja orjien ystävä. Ehkäpä heidän välillään käytiin seuraavanlainen keskustelu.

"Paavali, kerro minulle kaikki, mitä tiedät Jeesuksesta", Onesimus pyysi. "Voi Onesimus, meiltä loppuisi aika, jos kertoisin sinulle kaiken. Kerronpa kuitenkin tärkeimmän. On olemassa yksi Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on. Hän on taivaan ja maan Herra.

Ja meidät, ihmiset hän loi omaksi kuvakseen. Me kaikki olemme luodut Hänen kuvakseen niin juutalaiset kuin kreikkalaiset, niin orjat kuin vapaat, niin miehet kuin naisetkin. Olemme arvokkaita, koska olemme Jumalan kuvaksi luotuja. Sanoohan Raamattu:

"Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät", 1Ms 1:27

"Minäkö arvokas", hämmästeli Onesimus? "Minä, karannut orja?" Ensimmäisen kerran hän kuuli olevansa arvokas.

Sovellus

Niin, meidän on joskus vaikea uskoa olevamme arvokkaita juuri sellaisena kuin olemme. Haluaisimme niin monta kertaa olla aivan toisenlaisia. Osaisinpa pelata pesistä niinkuin tuo Sami tai soittaa pianoa kuin Elina. Silloin tietäisin olevani arvokas. Mutta meidän arvomme ei riipu siitä, miten lahjakkaia olemme tai mitä saamme aikaan. Ei! Olemme arvokkaita, koska olemme Jumalan kuvaksi luotuja."

"Mutta ... jatkoi Paavali. Ihminen lankesi syntiin ja se turmeli hänen elämänsä." Onesimus nyökytteli päätään. Hän, jos kuka tiesi sen. Hän oli varastanut, karannut... Synti oli totisesti pilannut hänen elämänsä. Mutta synti ei ollut vain Onesimuksen ongelma vaan se on meidänkin ongelmamme. Se eroittaa meidät Jumalasta. Sanoohan Raamattu:

"Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta", Rm 3:23

Synnistä seuraa rangaistus." Onesimus säpsähti. "Rangaistus! Niin juuri, se minua odottaa." Toivottomuus valtasi hänen sydämensä.

Paavali jatkoi kertomistaan rauhallisella äänellä. "Onesimus, minäpä kerron sinulle todellisen ilouutisen. Pyhä Jumala ei halunnut rangaista meitä, vaan valmisti meille siitä vapahduksen. Jeesus, Jumalan Poika tuli tänne maailmaan, meidän keskellemme. Hän kertoi meille Jumalasta ja Hänen rakkaudestaan ihmislapsia kohtaan. Jeesus paransi sairaita, herätti jopa kuolleita. Mutta Hänet surmattiin julmasti ristillä."

"Mutta miksi?" huudahti Onesimus. "Se oli vielä silloin silmiltämme salassa", jatkoi Paavali. "Mutta jälkeenpäin ymmärsimme, että Hän kuoli meidän syntiemme vuoksi. Hän kärsi meille kuuluvan rangaistuksen. Me olemme vapaat rangaistuksesta, jos uskomme Häneen. Voimme saada anteeksi! Sanoohan Raamattu:

"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden", Jes 53:5 (vanha käännös)

Ja kaikkein ihmeellisintä oli se, että hän heräsi kolmantena päivänä kuolleista aivan kuten oli luvannutkin. Hän elää tänä päivänä! Hän lupasi, että joka uskoo häneen, se elää, vaikka olisi kuollut. Uskotko sen?"

Se, mitä Onesimus oli kuullut, tuntui aivan uskomattomalta. Hänelle, kuolemaan tuomitulle lupaus ikuisesta elämästä tuntui melkein liian hyvältä ollakseen totta. Häntä kadutti ja hävetti se, että oli varastanut ja karannut. Hän tiesi tehneensä syntiä. "Kyllä! Kyllä minä haluan uskoa." Onesimus päätti, ettei enää koskaan varastaisi tai valehtelisi. Hän halusi kiinnittää vyöksensä totuuden. Hän halusi noudattaa totuutta elämässään.

Niin rukoiltiin. Apostoli Paavali sai julistaa Onesimukselle hänen syntinsä anteeksi. Hän oli kohdannut Vapahtajansa, Jeesuksen Kristuksen. Hänet, joka sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä." Totuus oli tehnyt hänet vapaaksi!

Sovellus

Haluatko sinä uskoa sen? Se, mitä Paavali kertoi Onesimukselle, on kirjoitettu myös sinulle. Onesimuksen elämä muuttui, koska hän katui syntejään ja halusi muutosta elämäänsä. Onko sinulla asioita, mitkä kaduttavat? Voit pyytää syntejäsi anteeksi ja kiinnittää totuuden vyöksi kuten Onesimus teki. Raamattu lupaa sinulle:

"Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon." Snl 28:13

Tulevaisuus huoletti Onesimusta. Hän ei enää ikinä haluaisi menettää sitä vapautta, minkä oli löytänyt. "Voi, kunpa saisin valita uudestaan. En varmasti varastaisi tai karkaisi isännältäni. Filemon oli lopulta ihan hyvä isäntä", Onesimus harmitteli. "Filemon, Kolossasta. Hän, jonka kodissa kokoontuu pieni seurakunta?" hämmästeli Paavali? "Juuri hän", vastasi Onesimus. "Luulenpa Onesimus, että voin auttaa sinua!" Paavali myhäili.

Onesimus palaa Filemonin luokse

Laki tarjosi orjalle yhden tavan välttää rangaistus. Hänen tuli löytää joku, joka puhuisi hänen puolestaan. Niinpä Paavali saneli kirjeen lähetettäväksi Filemonille. Se oli juuri sellainen lain edellyttämä puolustuspuhe. Siinä hän kertoi Onesimuksesta ja siitä, mitä hänelle oli tapahtunut vankilassa. Hän lupasi myöskin maksaa Filemonille Onesimuksen aiheuttamat vahingot. Hän pyysi Filemonia antamaan Onesimukselle anteeksi. Ja kohtelemaan häntä, ei enää orjana vaan rakkaana veljenä. Voi kuinka hyvältä Onesimuksesta tuntuikaan tietää olevansa hyväksytty ja hyödyllinen. Se oli hänen elämässään aivan uutta. Se toi aivan uuden halun palvella, ihan vapaaehtoisesti. Onesimus tunsi ensikertaa olevansa nimensä veroinen, hyödyllinen mies (Onesimus on kreikkaa ja tarkoittaa hyödyllistä). Miten Onesimuksen kävi hänen palattuaan Kolossaan? Onesimuksesta tuli Kolossan seurakunnan hyödyllinen jäsen. Ja yhdestä meille säilyneestä vanhasta kirjeestä on päätelty (Ignatiuksen kirje), että Onesimuksesta tuli myöhemmin myös Efeson seurakunnan johtaja.

Sovellus

Todella vapaaseen elämään tutustuminen, minkä vain Jeesus antaa, muutti Onesimuksen elämän. Se vapautti hänet syyllisyydestä. Hän vapautui myös Rooman vankilasta, jopa orjuudestakin. Hänen suhteensa isäntäänsä Filemoniin korjaantui. Hän voitti käytöksellään myös muiden luottamuksen niin, että hänestä tuli myöhemmin Efeson seurakunnan johtaja. Kaikki tämä siksi, että Onesimus oli tullut tuntemaan hyvän elämän antajan, Jeesuksen Kristuksen. Nyt hän halusi noudattaa elämässään Hänen opetuksiaan, joista hän löysi totuuden.

Jos sinä et tunne Häntä, voit oppia tuntemaan. Jeesus Kristus haluaa olla Vapahtajasi. Hiljennymme rukoukseen. Sinä voit tämän rukouksen aikana tai illalla omassa teltassasi tai myöhemmin tunnustaa hänelle syntisi, pyytää niitä anteeksi ja sanoa Jeesukselle, että haluat uskoa häneen. Voit sanoa sen hiljaa mielessäsi. Hän antaa sinulle syntisi anteeksi. Saat olla varma, että lupaus iankaikkisesta elämästä kuuluu myös sinulle. Kerro päätöksestäsi jollekin johtajalle. Toivomme sitä!

Totuus, Jeesus Kristus, on ainoa kestävä perusta elämälle !

Jos haluat tietää lisää Jeesuksesta, niin tule tämän tunnin jälkeen keskustelemaan kanssani. Näytän sinulle Raamatusta, miten opit tuntemaan Jeesuksen.

Vihjeitä ...

Timoteus ja rakkauden haarniska

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on rohkaista uskossaan kasvavaa leiriläistä palvelemaan Jumalaa ja opettaa, mitä Jumalan palveleminen käytännössä tarkoittaa. Mikäli haluat lisätä evankeliumin osuutta tunnillasi, voit tehdä sen helposti laulun avulla. Opeta myös laulun sanoma omin sanoin!

A. Laulut

"Toimivat kädet", laulu nro 3
"Ei oo taru eikä juttu", laulu nro 4
"Yhdessä on hyvä olla", laulu nro 1

B. Kertaus (Onesimus kiinnitti vyöksensä totuuden, osa 1)

Valmista kaksi samanlaista vankilan oviaukkoa (kaksi joukkuetta), jotka on suljettu kolmella poikki- ja kahdella pystykalterilla, mutta jotka voi irroittaa. Laita kaltereiden taakse kuva Onesimuksesta (esim. sinitarralla flanellokuva). Jokaisesta oikeasta vastauksesta ryhmä saa poistaa yhden kalterin oviaukostaan. Ensimmäisenä Onesimuksen vapauttanut joukkue on voittaja!

1. Kenen orja oli Onesimus? (Filemonin orja)
2. Minkä puuttuminen sai Onesimuksen karkaamaan? (vapauden)
3. Mikä on ainoa kestävä perusta elämälle? (Jeesus Kristus, totuus)
4. Minne Onesimus joutui? (Rooman vankilaan)
5. Mikä oli turmellut Onesimuksen elämän? (synti)
6. Täydennä lause: " ..... ovat syntiä tehneet (kaikki)
7. Miksi jokainen ihminen on arvokas? (ihminen on Jumalan kuva)
8. Kuka Raamatun henkilö oli Onesimuksen kanssa vankilassa? (Paavali)
9. Kuka muutti Onesimuksen elämän? (Jeesus/ Paavali opetuksillaan)
10. Mitä Onesimus teki, että hänen elämänsä muuttui? (hän katui syntejään, pyysi niitä anteeksi ja halusi uskoa Jeesukseen)
11. Minne Onesimus matkusti vankilasta vapauduttuaan? (palasi Filemonin luo ja hänestä tuli lopulta Efeson seurakunnan johtaja)
12. Mitä Onesimuksen nimi tarkoittaa? (hyödyllinen)
13. Täydennä lause: "Hän oli haavoitettu ..... rikkomustemme tähden (meidän)
14. "Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?" (kysy muistolausetta)

C. Raamatunkertomus

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista. Varaudu keskustelemaan leiriläisten kanssa raamattutunnin jälkeen! Kerro tästä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa.

D. Muistolause

Kertaa muistolause (Apt 16:30,31) laittamalla sanat sekaisin taululle, kalvolle, paperille ... Pyydä joitakin leiriläisistä laittamaan ne oikeaan järjestykseen ja toistakaa se yhdessä. Anna mahdollisimman monen yrittää.

Timoteus ja vanhurskauden haarniska

Apt 14:8-20, 16:1-3 sekä I ja II Timoteuskirjeet

Johdanto

Tänään me tutustumme toiseen niistä kuudesta (6) varusteesta, jonka Paavali mainitsee Ef 6:14: *"pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan"* ja I Tess 5:8 *"meidän on pukeuduttava uskon ja rakkauden haarniskaan"*. Roomalaisen sotilaan haarniska oli metallilevyistä ja nahasta tehty rinta- ja selkäpanssari. Sen tehtävänä oli suojata kaikkein tärkeimmät ruumiinosat, erityisesti sydän. Haarniska muodosti yhdessä vyön (totuuden) kanssa yhtenäisen ja vahvan "varustekokonaisuuden". Vyöstä puhuimme ensimmäiseksi.

Haarniska kuului sotilaan varusteisiin. Hyvät teot ovat Jumalan, Taivaallisen Isän tarkoittama "merkkivaate", rakkauden haarniska, johon hän tahtoo lapsensa pukea.

Kol 3:12-14

"Te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen" Merkkivaatteissa on usein teksti, joilla ne erottuvat muista. Hyvät teot ovat Jumalan Pyhän Hengen työtä lapsissaan. Se "merkitsee", että tällaiseen vaatteeseen pukeutunut palvelee Jumalaa. Timoteus on esimerkki nuorukaisesta, joka oli pukenut päällensä tämän "merkkivaatteen". Katsotaanpa, kuinka uskollisesti hän palveli Taivaallista Isää?

Nuori Timoteus

Timoteuksen kotikaupunki oli silloisen Vähän Aasian (nyk. Turkin) Lystra -niminen kaupunki. Timoteuksen äiti, Eunike oli juutalainen. Hänen isänsä oli kreikkalainen, joten perhe oli kansainvälinen. Timoteuksen lapsuudesta me tiedämme hyvin vähän, mutta luultavasti hän oli luonteeltaan hiljainen ja ujo (1Kor 16:10,11, 1Tim 4:12). Kuitenkin hänestä sanotaan, että hän tunsi lapsesta asti pyhät kirjoitukset (Raamatun). Hänen mummonsa Loois ja äitinsä Eunike olivat kertoneet hänelle Jumalasta ja Hänen suurista teoistaan Israelin kansan historiassa. Hän oli kuullut niistä puhuttavan sapattina synagoogassa, juutalaisten "kirkossa". Hän kasvoi kodissa, jossa mummo ja äiti palvelivat Jumalaa. Eräs päivä jäi lähtemättömästi Timoteuksen mieleen.

Päivä, joka muutti Timoteuksen elämän

Apt 14:8-20

Sinä päivänä koko kaupunki tuntui olevan liikkeellä. "Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme!" Tämä kantautui kaupungilta Timoteuksen korviin. "Hermes ja Zeus (kreikkal.epäjumalia) ovat kaupungissamme." Myös kaupungin ulkopuolella olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä portille uhratakseen heille yhdessä väkijoukon kanssa. Jännitys väreili kaikkialla. Mitä kummaa oli tapahtunut?

Kaupunkiin oli saapunut kaksi miestä, Barnabas ja Paavali. He puhuivat Lystran asukkaille elävästä Jumalasta. Kuulijoiden joukossa oli mies, joka oli varhaisesta lapsuudestaan saakka ollut rampa. Hän ei voinut kävellä. Tämä mies kuunteli innokkasti Paavalin saarnaa. Paavalin katse pysähtyi häneen. Hän huomasi, että mies uskoi voivansa parantua.

Paavali keskeytti saarnansa ja kehoitti kovalla äänellä: "Nouse seisomaan. Oikaise jalkasi." Mies on niin syventynyt kuuntelemaan, että hän aivan automaattisesti totteli. Jalat kantoivat ja hän pystyi kävelemään. Vaikutus oli valtava. "Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme", huusivat lystralaiset. Heidän ajatuksensa kulkivat vielä totunnaisia ratoja kreikkalaisen taruston jumaliin. He ymmärsivät omalla tavallaan, mitä Paavali oli puhunut. He kaikki luulivat omien jumaliensa astuneen alas ihmishahmossa ja olivat valmiita uhraamaan heidän kunniaksi. He luulivat Barnabasta Zeukseksi, taivaan ja valon herraksi, joka oli kreikkalaisten pääjumala. Paavalia he luulivat Hermeeksi, jumalten sanansaattajaksi, koska hän puhui.

"Mitä te oikein teette?" huusivat Barnabas ja Paavali. He repäisivät vaatteensa (surun ilmaus) ja ryntäsivät väkijoukon keskelle sanoen: "Ihmisiä me vain olemme, samanlaisia kuin tekin. Me julistamme teille hyvää sanomaa ja kehoitamme teitä luopumaan näistä tyhjänpäiväisistä jumalista ja kääntymään elävän Jumalan puoleen. Hänen, joka on luonut taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on. Menneiden sukupolvien aikana Hän on sallinut kaikkien kansojen kulkea omia teitään, mutta silti Hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään. Hän on tehnyt teille hyvää, hän on antanut vettä taivaalta ja sadon ajallaan. Hän on ravinnut teidät ja täyttänyt teidät ilolla." Näin puhuen he estivät kansaa uhraamasta heille.

Sovellus

Uskoivatko lystralaiset Barnabasta ja Paavalia? Luopuivatko he omista epäjumalistaan palvelemaan sitä Jumalaa, josta Paavali puhui? Eivät! Meidänkin ajassamme on monenlaisia epäjumalia. Jonkun elämässä raha on se, joka määrää kaiken. Kokeissa voidaan katsoa vastaukset vaikka naapurin paperista, jotta saataisiin hyvä numero ja palkaksi "bonus-rahoja" vanhemmilta. Joskus taas suosion ja kunnian tavoittelu voi muodostua epäjumalaksi. Niiden saavuttamiseksi ollaan valmiit toimimaan jopa epärehellisesti. Kuitenkin Jumala sanoo Raamatussa:

"Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Sinulla ei saa olla muita jumalia", 2 Ms 20:2,3. (I Käsky)

Jumala haluaa, että palvelet vain Häntä. Timoteus ei palvellut oman aikansa epäjumalia vaan hän palveli elävää Jumalaa. Palvele sinäkin Jumalaa kuten Timoteus!

Mutta useimmat lystralaisista eivät uskoneet Barnabasta ja Paavalia. Naapurikaupungeista tuli juutalaisia, jotka yllyttivät heidät Barnabasta ja Paavalia vastaan. "Me tiedämme, keitä nämä miehet ovat. He ovat puhuneet myös meidän kaupungeissamme. He ovat eksyttäjiä, pahoja ja kelvottomia ihmisiä. Siksi tehkää loppu heistä ja kivittäkää heidät!" Näin puhuen he taivuttivat lystralaiset puolelleen. Niin sinkoilivat kivet Paavalin niskaan. Ja hänet raahattiin kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen. Mutta kun opetuslapset kerääntyivät Paavalin ympärille, hän nousi maasta ja palasi kaupunkiin. Seuraavana päivänä Barnabas ja Paavali jatkoivat matkaa naapurikaupunkiin, Derbeen. Barnabaan ja Paavalin käynti Lystrassa ei kuitenkaan ollut turha. Lystrassa oli ihmisiä, joista tuli elävän Jumalan palvelijoita.

Niin tuohon kaupunkiin syntyi pieni seurakunta, johon myös Timoteus kuului. Tuo päivä jätti lähtemättömät jäljet hänen elämään. Timoteus oli vakuuttuneempi kuin koskaan siitä, että halusi palvella Jumalaa, josta Barnabas ja Paavali olivat kertoneet. Ja ehkä hänen sydämessään syntyi myös halu lähteä Barnabaan ja Paavalin tavoin joskus lähetystyöhön.

Sovellus

Kenties olet kuvitellut, että usko Jumalaan on vain aikuisten asia. "Sitten isona palvelen Jumalaa", sanot. Mutta huomaatko, Timoteus palveli Jumalaa pienestä pitäen. Et ole koskaan liian nuori palvelemaan Häntä! Jumalan palveleminen, hyvän tekeminen ei aina ole helppoa, koska se ei ole suosittua. On paljon helpompaa mennä yleisen mielipiteen mukana kuin palvella Jumalaa. Ehkä saat kärsiä siitä, kun et suostu muiden kanssa kiusaamaan luokkakaveriasi tai leikit "ei-suosittujen" kanssa. Joskus tunnet suurta houkutusta kiroilla voittaaksesi kavereittesi suosion, mutta et halua, koska palvelet Jumalaa. Ja ehkä sinun suuri tietomäärä uskontotunnilla kielii kavereillesi, että käyt seurakunnan pyhäkoulussa. Siksi et uskalla olla uskontotunnilla kovin aktiivinen. Raamattu kuitenkin muistuttaa:

"Parempi on tehdä hyvää ja kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin kärsiä pahojen tekojen tähden, 1Pt 3:17

Ei ole aina helppoa palvella Jumalaa. Mutta Timoteus palveli Jumalaa vaikeuksista huolimatta. Monet lähetystyöntekijät ovat lapsena tehneet päätöksen, että he lähtevät aikuisena lähetystyöhön. Ehkäpä Timoteuskin? Palvele rohkeasti Jumalaa.

Apt 16:1-3

Timoteus lähtee lähetystyöhön Paavalin mukaan

Palattuaan tältä I lähetysmatkaltaan Paavali halusi pian lähteä uudelle lähetysmatkalle. "Lähde kanssani kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa", hän sanoi Barnabakselle. Barnabaksella oli kuitenkin muita matkasuunnitelmia, joten Paavali lähti matkaan Silaksen kanssa. Tällä matkallaan he saapuivat myös Timoteuksen kotikaupunkiin Lystraan. Edellisestä vierailusta oli vierähtänyt jo viisi (5) vuotta. Kaikki nämä vuodet Timoteus oli palvellut uskollisesti Jumalaa. Koska Timoteus rakasti Jumalaa, hän halusi tehdä hyviä tekoja ja sai siihen Jumalalta voiman. Raamattu kertoo meille, että hän oli hyvässä maineessa Lystran ja naapurikaupungin Ikonionin opetuslasten keskuudessa.

Nyt Paavali pyysi Timoteusta mukaan tälle II lähetysmatkalleen. Lupautuessaan mukaan Timoteus ei kuitenkaan tiennyt, millainen seikkailu siitä muodostuisi. Halu palvelella Jumalaa vei Timoteuksen Paavalin rinnalla kaukaisiin maihin. Matkat olivat usein vaarallisia rosvojen ja villipetojenkin vuoksi. Hän oli nähnyt, ettei lähetystyöntekijöiden vastaanotto aina ollut erityisen lämmin. Mutta siitä huolimatta hän halusi palvella Jumalaa.

Timoteus sai kirjeitä Paavalilta

Paavali kirjoitti ahkerasti kirjeitä. Raamatussa on ainakin 13 Paavalin kirjoittamaa kirjettä. Kaksi näistä kirjeistä on osoitettu suoraan Timoteukselle. Kirjeistä me näemme, että Paavalin suhde Timoteukseen oli mitä sydämellisin.

Paavalin toinen (2) kirje Timoteukselle jäi mahdollisesti hänen viimeiseksi kirjeekseen. Paavali oli jälleen vankina Roomassa. Siksi useimmat hänen ystävistään häpesivät häntä. Paavali toivoi, ettei Timoteus tekisi niin (2Tim 1:8). Paavali ei ollut tehnyt mitään väärää. Siihen aikaan saattoi joutua vankilaan pelkästään siksi, ettei palvellut keisaria jumalana. Vankeutensa aikana Paavali oli kokenut senkin, että kaikki ystävät jättivät hänet yksin, kun hän joutui puolustautumaan oikeudessa (2Tim 4:16). Mutta Timoteukselle hän saattoi kirjoittaa: *"Koeta päästä tulemaan luokseni"* (2Tim 4:9) ja *"yritä päästä tulemaan ennen talvea"* (2Tim 4:21). Paavali tiesi, ettei Timoteus ollut jättänyt häntä.

Paavali muisti myös Timoteuksen kyyneleet, kun he olivat eronneet (2Tim 1:4). Ehkä juuri siinä tilanteessa Paavali oli vangittu ja häntä oli lähdetty viemään Roomaan. Timoteus oli matkustanut Efesokseen. Nyt Paavali toivoi saavaansa jälleen nähdä hänet voidakseen sydämensä pohjasta iloita. Todellinen ystävä uskaltaa ja kykenee rohkaisemaan ja auttamaan vaikeassakin tilanteessa (2Tim 1:16,18). Mikä etuoikeus onkaan omistaa edes yksi tällainen uskonystävä, tai hyvä ystävä yleensäkin.

Sovellus

Auttaessaan Paavalia Timoteus palveli Jumalaa. Jumalan palveleminen merkitsee sitä, että annat kätesi, jalkasi ... koko elämäsi Jumalan käyttöön: Hän haluaa sinun elämäsi kautta auttaa niitä ihmisiä, joiden keskellä sinä elät (Jaak 1:26). Tällä hetkellä se voi merkitä sitä, että annat viikkorahoistasi Nälkäpäivä -keräykseen, autat äitiäsi pikkusiskon tai -veljen hoidossa, käyt kaupassa, siivoat oman huoneesi ...Tai ehkäpä naapurissasi asustaa vanhus, jolle pelkän ulko-oven avaaminen merkitsee paljon. Ehkä tulevaisuudessa saat palvella Jumalaa kirvesmiehenä, opettajana, sairaanhoitajana ... Jotkut teistä saavat Timoteuksen tavoin palvella Jumalaa myös lähetystyössä. Oletko ottanut tämän ajatuksen huomioon? Mihin tehtävään Jumala sinut johdattaakaan, jo nyt saat rukoilla sen puolesta. Hänellä on hyvä suunnitelma myös sinun elämääsi. Paavali neuvoi vielä Timoteusta:

"Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa" 1Tim 4:12.

Jumala haluaa, että sinä hänen lapsenaan olet hyvänä esimerkkinä toisille, "pukeudut" hyviin tekoihin. Se on Jumalan Pyhän Hengen työtä sinussa. Esimerkkinä oleminen ei kuitenkaan merkitse täydellisyyttä tai virheettömyyttä. Epäonnistuessasi saat aina kääntyä Jumalan puoleen ja pyytää anteeksi. Ja Hän antaa anteeksi! Anteeksi pitää joskus pyytää ihmisiltäkin.

Timoteuksesta tuli Paavalille läheinen työtoveri, joka seurasi häntä kaikkialle. Paavali kutsuikin Timoteusta rakkaaksi ja uskolliseksi pojaksi. Ujosta ja hiljaisesta pojasta kasvoi rohkea nuori mies, joka hyvää tehden palveli Jumalaa.

Ole sinä Timoteuksen tavoin hyvä esimerkki toisille!

Vihjeitä ...

Palvelustytöllä oli alttiuden jalkineet

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on rohkaista lasta kertomaan uskostaan iloisesti kavereille. Koska leiriläisten joukossa on aina niitä, jotka eivät vielä tunne Jeesusta, on tavoitteena ohjata heitä Hänen tuntemiseen.

A. Laulut

"Yhdessä on hyvä olla", laulu nro 1
"Reissulaulu", laulu nro 5
"Pyydä, niin paljon saat", laulu nro 6

B. Kertaus (Timoteus ja rakkauden haarniska, osa 2)

Jaa ryhmäsi kahteen joukkueeseen. Heidän tehtävänä on ratkaista kätketyn lauseen arvoitus (Palvele Jumalaa iloiten!). Piirrä jokaista kirjainta kohden tyhjä ruutu taululle tai piirtoheittimen kalvolle. Oikeasta vastauksesta joukkue saa arvata kirjaimen, jonka ajattelee lauseessa olevan. Kumpikin joukkue täyttää samaa lausetta kirjaimilla. Se joukkueista, joka arvaa ensimmäisenä koko lauseen on voittaja. Voit toteuttaa kilpailun myös seuraavalla tavalla. Kiinnitä pyykkipojilla tyhjiä A5 kokoisia papereita pingoittamallesi narulle 21kpl. Merkitse joukkueiden oikea arvaus tussilla paperiarkille oikeaan kohtaan. Rajoita arvauskerrat kahteen tai kolmeen joukkuetta kohden.

1. Mistä roomal. sotilaan haarniska oli tehty? (metallista ja nahasta)
2. Millainen Timoteus oli luonteeltaan lapsena? (hiljainen ja ujo)
3. Keneksi Barnabasta ja Paavalia luultiin? (Zeus ja Hermes)
4. Millaisia epäjumalia ihmisillä on nykyään? (raha, maine, "tähdet"...)
5. Minkä ikäisenä Timoteus alkoi palvella Jumalaa? (lapsesta asti)
6. Miksi Timoteus halusi tehdä hyviä tekoja? (hän rakasti Jumalaa)
7. Täydennä lause: "Parempi on ..... tehden kärsiä? (hyvää)
8. Mikä Timoteuksesta tuli isona? (lähetystyöntekijä)
9. Montako kirjettä Paavali kirjoitti Timoteukselle? (kaksi)
10. Ovatko ne kirjeet vielä tallella? Missä? (Raamatussa)
11. Anna kummalekin ryhmälle oma Raamattu ja pyydä molemmista joukkueesta edustajaa etsimään Paavalin kirjeet Timoteukselle!
12. Täydennä lause: " Kenenkään ei pidä ..... sinua nuoruutesi vuoksi" (väheksyä)

C. Raamatunkertomus

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista (CEF:llä sarja Elisasta). Voit käyttää kerrontasi tukena myös kirjojen kuvia: Ikuisia kertomuksia (5), Raamatun parhaat kertomukset (7) ja Uskollisia ystäviä (3), johon on saatavana myös diat sekä kasetti.

Varaudu keskustelemaan leiriläisten kanssa raamattutunnin jälkeen! Kerro tästä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa.

D. Muistolause

1. Johdattele leiriläiset mielenkiintoisesti opetettavaan jakeeseen: "Tiesitkö, että lapsi ja nuori voi näyttää esimerkkiä myös aikuiselle?" Etsikää se yhdessä Raamatusta Vedä miekkasi tupesta -leikillä.
2. Esittele muistolause laittamalla se taululle, kalvolle, paperille ... kaikkien nähtäväksi, myös raamatunpaikka.
3. Opeta siinä olevat "vieraat" sanat vähän kerrallaan, sirotellen opetuksesi toistojen väliin.
4. Auta leiriläistä soveltamaan muistolausetta omaan elämäänsä.
5. Toista muistolause eri äänenvoimakkuuksilla. Kontroloi äänen voimakkuutta laskemalla ja nostamalla käsivarttasi. Valitse asento normaalia, hiljaista ja hyvin hiljaista ääntä varten. Älä valitse asentoa kovaa ääntä varten! Voitte lausua muistolauseen myös eri äänen sävyillä kuten iloisesti, lempeästi ja ystävällisesti.

Voit myös kuvittaa tämän muistolauseen sanat leikkaamalla eri lastenlehdistä aiheeseen sopivia kuvia. Kuvitettavia sanoja voisivat olla: puheissa, elämäntavoissa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.

"Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskoville hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa", 1Tim 4:12

Palvelustytöllä oli alttiuden jalkineet

(2 Kun 5)

Johdanto

Tänään tutustumme kolmanteen niistä kuudesta (6) varusteesta, jonka Paavali mainitsee Ef 6:15 *"sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia."* Roomalaisen sotilaan jalkineina olivat nahkasandaalit, jotka hän sitoi jalkoihin nyöreillä. Ne olivat erinomaiset jalkineet keveytensä ja ilmavuutensa takia. Niiden pohjassa käytettiin piikkejä pidon varmistamiseksi ja usein sotilaat käyttivät myöskin säärisuojia. Jalkineiden merkitys korostui sinä aikana, sillä matkat tehtiin pääasiassa jalan usein tiettömissä erämaissa.

Kuinka monet erilaiset jalkineet sinulla on käytössäsi? (Anna lasten hetki miettiä.) Jumala, Taivaallinen Isä haluaa varustaa lapsensa vielä yhdellä uudella "jalkineparilla". Ne ovat Häneltä lahja lapsilleen. Jumala haluaa lastensa menevän ja kertovan Hänestä rohkeasti toisillekin. Tällaiset alttiuden jalkineet Hän haluaa lahjoittaa lapsilleen. Eräällä pienellä palvelustytöllä oli nämä alttiuden jalkineet. Katsotaanpa, miten luottavaisesti, luonnollisesti ja rohkeasti hän kertoi Taivaallisesta Isästä.

Pakolaisena vieraalla maalla

"Päästäkää minut! Älkää viekö minua!" huusi pieni tyttö itkukurkussa. "Minä haluan jäädä kotiin." Mutta hänen pyyntönsä kaikui kuuroille korville. Syyrialaiset sotilaat olivat jälleen kerran ryöstöretkillään Israelissa ja pieni tyttönen oli joutunut heidän vangikseen. Nyt hän oli hevosenselässä matkalla vieraaseen maahan. Suuressa kaupungissa, Damaskoksessa hänet myytiin orjaksi. Ja hän joutui Syyrian kuninkaan maineikkaan sotapäällikön, Naamanin vaimon palvelukseen.

Ensimmäinen yö vieraalla maalla, kaukana kodista ja ystävistä oli vaikea ja uni pakeni hänen silmistään. Oma sänky olisi ollut maailman paras paikka. "Voi kunpa olisin kotona. Miksi Jumala salli tämän tapahtua juuri minulle?" Ankara koti-ikävä kaihersi hänen sydäntään. Nämä tapahtumat eivät kuitenkaan horjuttaneet hänen uskoaan Jumalaan vaan hän päätti pysyä uskollisena Hänelle. Ehkä pieni palvelustyttö oli kuullut kerrottavan Joosefista, miten hänkin oli joutunut eroon perheestään, orjaksi vieraalle maalle. Mutta siitä huolimatta luottanut Jumalaan.

Sovellus

Joskus sinäkin voit joutua kohtaamaan elämässäsi yllättäviä ja epämieluisia asioita. Syystä taikka toisesta joudut luopumaan jostain perheenjäsenestä, mukavasta opettajasta, parhaista kavereista, harrastuksista ... Joudut ehkä vaihtamaan paikkakuntaa jopa maata. Se pelottaa ja usein masentaakin. Ehkä sinäkin kysyt: "Miksi Jumala, miksi?" Vaikka et aina kaikkea elämästä ymmärräkään, sinun on hyvä tietää, ettei kukaan voi eroitaa sinua vasten tahtoasi Jumalasta. Hän on itse luvannut:

"Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua ... He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta." Joh 10:27-28

Pieni palvelustyttö tunsi Jumalan, Hyvän Paimenen, johon hän saattoi turvata. Jumalan, jonka kädestä häntä ei voinut kukaan riistää. Hänen seurassaan vaikeat ja epämieluisatkin asiat kääntyvät lopulta parhainpäin. Tällaisesta Jumalasta kannattaa kertoa kavereillekin!

Palvelustyttö kertoo Naamanille Jumalasta

Sotapäällikkö Naamanin perheessä oli surua. Naaman sairasti kaikkein pelottavinta tautia, spitaalia. Spitaali eli lepra oli silloin ja on vieläkin hyvin pelottava tauti. Iholle ilmaantuu kyhmymäisiä kohoumia tai läiskiä. Taudin edetessä käy usein niin, että kokonaiset ruumiinosat kuoleutuvat, kuihtuvat ja lopulta putoavat pois.

Syvä toivottomuus ja ahdistus varjosti Naamanin ja hänen perheensä elämää. Naaman tiesi, ettei kuninkaan suosiolla ja kansan ihailulla ollut enää mitään merkitystä. Hän joutuisi luopumaan virastaan ja lähtemään kotoaan kaikkien hylkäämänä. Spitaaliset eristettiin muusta yhteiskunnasta sairauden tarttumisen pelossa. Nykyisin tautia voidaan hoitaa lääkkeillä ja siitä voi parantua kokonaan.

Pieni palvelustyttö tiesi, kuka voisi hänen isäntäänsä auttaa. Ehkä hän oli odottanut vain sopivaa tilaisuutta mennäkseen kertomaan sen Naamanin vaimolle. Nyt hän tiesi tilaisuutensa tulleen. Mutta miten hän sen sanoisi? "Oi jospa herrani kävisi profeetan luona Samariassa. Hän kyllä pääsisi spitaalistansa", sai hän lopulta sanotuksi. "Lapsi kulta, mistä sinä tuollaista olet saanut päähäsi?" kysyi hänen emäntänsä. Niin pieni tyttönen sai tilaisuuden kertoa profeetta Elisasta, Jumalan miehestä Naamanin vaimolle. "Jumalan avulla Elisa on herättänyt jopa kuolleen pojan. Kyllä Jumala voi parantaa Naamanin." (Profeetta oli ihminen, jonka kautta Jumala puhui kansalleen.)

Sovellus

Naamanin tavoin kaikki ihmiset eivät todellakaan ole kuulleet elävästä Jumalasta mitään. Siksi he eivät osaa kääntyä hädässään Hänen puoleensa ja palvella Häntä. Tarvitaan niitä, jotka menevät kertomaan heille rakastavasta Jumalasta. Ehkäpä luokallasi on oppilaita sellaisista maista, joissa ei ole koskaan kerrottu elävästä Jumalasta. Eivätkä kaikki suomalaiset lapsetkaan ole kuulleet Hänestä. Raamattu muistuttaa:

"Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty." Room 10:14

Jumala haluaa lähettää meitäkin muiden luokse kertomaan hyvää sanomaa Jeesuksesta. Sinä voit pyytää heitä mukaan leirille, kerhoon, lastenjuhlaan ... tilaisuuksiin, jossa kerrotaan Hänestä. Tai ehkä saat vastata kaverisi kysymyksiin. Voit myös säästää viikkorahoistasi lähetystyöhön. Näin olet lähettämässä lähetystyöntekijöitä kertomaan tätä samaa ilosanomaa. Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askeleet! Kiinnitä sinäkin alttiuden kengät jalkoihisi ja kerro Taivaallisesta Isästä toisille. Se tuo ilon myös sinun sydämeesi.

Sen sai pieni palvelustyttökin kokea, kun hän meni ja kertoi emännälleen Jumalasta.

Hyvä uutinen Jumalasta ja hänen profeetastaan Elisasta kantautui Naamanin korviin. Hän meni kuninkaansa puheille ja pyysi päästä lähtemään Israeliin. Kuninkaan mielestä ajatus oli hyvä ja hän lupasikin heti kirjoittaa Israelin kuninkaalle. Niin Naaman lähti Israeliin mukanaan kuninkaan kirje, 390kg (kymmenen talenttia) hopeaa, 78kg (kuusituhatta sekeliä) kultaa sekä kymmenen (10) juhlapukua. Varusteet oli tarkoitettu "lääkärin palkkioksi" parantamisesta. "Ehkä sittenkin joku voi parantaa minut", hän mietiskeli matkatessaan Israeliin.

Naaman paranee spitaalista

Naaman saapui Israeliin ja vei kuninkaalle kirjeen, jossa sanottiin: "Tämän kirjeen tuo sinulle palvelijani Naaman. Olen lähettänyt hänet luoksesi, jotta parantaisit hänet spitaalista. Kun Israelin kuningas sai kirjeen ja kuuli, että Naaman oli jo tullut ja tuonut maksuksi parantamisestaan 390 kg hopeaa, 78 kg kultaa ja 10 juhlapukua, hän joutui suunniltaan.

Raamattu kertoo, että hän repäisi vaattensa ja huusi: "Olenko minä Jumala, joka ottaa elämän ja antaa elämän, koska hän käskee minua päästämään miehen hänen spitaalistaan? Syyrian kuningas etsii vain syytä aloittaakseen sodan minua vastaa." Israelin kuninkaana oli silloin Joram -niminen mies, joka oli kääntynyt pois elävästä Jumalasta palvelemaan epäjumalia. Eikä hän kyennyt Naamania auttamaan.

Mutta uutinen Naamanin vierailusta kantautui Elisan korviin. Hän lähetti sanomaan kuninkaalle: "Miksi repäisit vaatteesi? Lähetä tuo mies luokseni, niin hän tulee tietämään, että Israelissa on profeetta." Niin Naaman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan oven eteen. Elisa lähetti sananviejän ja käski sanoa: "Mene Jordanille ja peseydy siellä seitsemästi. Silloin ihosi palaa entiselleen, ja olet taas puhdas ja terve." Mutta Naaman vihastui ja lähti pois. "Minä luulin hänen sentään tulevan ulos luokseni ja rukoilevan Herraa, omaa Jumalaansa. Minä luulin, että hän liikuttaa kättään sairaan paikan päällä ja sillä tavoin ottaa pois spitaalini." Ja hän kääntyi vihoissaan takaisin ja lähti pois.

Mutta hänen palvelijansa olivat järkevämpiä. He sanoivat hänelle: "Jos profeetta olisi määrännyt sinulle jonkin vaikean tehtävän, etkö olisi täyttänyt sitä? Saati sitten, kun hän sanoo, että sinun on puhdistuaksesi spitaalista vain peseydyttävä." Lopulta Naaman myönsi palvelijoittensa olevan oikeassa ja käänsi vaununsa Jordanille. Päästyään rannalle hän kahlasi virtaan ja sukelsi. Palvelijat katselivat jännittyneinä, mitä tapahtuisi. He laskivat rannalla: "Ensimmäinen kerta." Mitään ei näyttänyt tapahtuvan. "Toinen kerta." Mutta vieläkään ei mitään tapahtunut. Naaman sukelsi kolmannen, neljännen ... kuudennen kerran ja yhä vain spitaali oli hänessa. Seuraava kerta olisi seitsemäs, mitä tapahtuisi? "Katsokaa, spitaali on poissa." Kaikki tungeksivat hänen luokseen. Uskottava se oli, spitaali oli poissa. Hän oli parantunut.

Naaman pukeutui kiireesti ja loikkasi vaunuihinsa. Nyt mentiin vuoristotietä vauhdilla. Palvelijat ajoivat perässä samaa hurjaa vauhtia. Vihdoinkin oltiin perillä Elisan talon luona. Ja tällä kertaa hän tuli tervehtimään heitä.

Naaman oppi tuntemaan elävän Jumalan

Naaman sanoi Elisalle: "Nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole muualla kuin Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja minulta." Mutta Elisa vastasi: "En minä halua ottaa sinulta mitään. Minä en sinua parantanut, vaan elävä Jumala." Eikä hän suostunut vaikka Naaman pyytämällä pyysi. Lopulta Naaman sanoi: "Tämän jälkeen minä en enää uhraa epäjumalille. Palvelen ainoastaan elävää Jumalaa. Silloinkin kun minun on mentävä kuninkaani kanssa Rimmonin temppeliin, minä kumarran kyllä pääni, mutta en sydämessäni rukoile hänen jumalaansa", Naaman jatkoi. Ja hän lähti kotimatkalle iloisena parantumisestaan. Kotimatkallaan hän varmastikin mietti, miten kiittää sitä pientä palvelustyttöä, joka oli tullut kertomaan hänelle Jumalasta.

Sovellus

Tämä kaikki tapahtui vain siksi, että pieni palvelustyttö meni ja kertoi Naamanin vaimolle Jumalasta. Mitä olisi tapahtunut, jos hän olisi pitänyt asian omana tietonaan? Varmaankin häntä pelotti mennä kertomaan Naamanin vaimolle Elisasta ja hänen Jumalastaan, sillä syyrialaiset palvelivat Rimmonia jumalanaan. Damaskossa oli Rimmonille rakennettu temppeli, jossa Naaman kuninkaansa kanssa kävi rukoilemassa. Oli suuremmoinen asia, että pieni tyttönen ei antanut omien pelkojensa ohjata elämäänsä. Varmasti hän rukoili rohkeuta mennä kertomaan Naamanille Jumalasta. Raamattu lupaa:

"Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen." Joh 15:7

Ehkäpä sinunkin on joskus vaikea kertoa kavereillesi, että uskot Jumalaan. Pelkäät! "Mitähän ne kaverit oikein minusta ajattelevat? Kaikki varmasti nauravat minulle, eivätkä enää ota minua leikkeihin." Älä anna pelon ohjata elämääsi vaan pyydä Jumalalta rohkeutta. Kavereittesi joukossa voi olla joku, joka haluaisi uskoa Jumalaan. Ehkäpä joku on jo salaa etsinyt Häntä. Siksi kiinnitä jalkoihisi alttiuden jalkineet ja kerro Taivaallisesta Isästä toisille. Hän antaa sinulle siihen rohkeuden!

Pyydä Jumalalta rohkeutta kertoa uskostasi toisille!

Jos et vielä tiedä olevasi Jumalan lapsi, mutta haluaisit, niin tule tämän tunnin jälkeen keskustelemaan kanssani. Kerron sinulle, kuinka sinäkin opit tuntemaan sen turvallisen Jumalan, jonka pieni palvelustyttö tunsi. Tule rohkeasti!

Vihjeitä ...

Elisa ja pelastuksen kypärä

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on rohkaista uskossaan kasvavaa leiriläistä turvallisesti luotamaan Jumalan huolenpitoon ja opettaa, millaista Jumalan huolenpito on. Mikäli haluat lisätä evankeliumin osuutta tunnillasi, voit tehdä sen helposti laulun avulla. Opeta myös laulun sanoma omin sanoin!

A. Laulut

"Katsokaa taivaan lintuja", laulu nro 7
"On minulla salainen ystävä", laulu nro 8
"Vielä tilaa on", laulu nro 9

B. Kertaus (Palvelustytöllä oli alttiuden jalkineet, osa 3)

Jaa ryhmäsi kahteen joukkueeseen (tytöt ja pojat). Valitse kummastakin joukkueesta kaksi/ kolme lasta, jotka edustavat heitä. Aseta kummankin joukkueen edustajat viivan taakse peräkkäin. Kysy vuorotellen kummaltakin joukkueelta. Oikeasta vastauksesta yksi joukkueen edustajista saa astua (ei loikata) eteenpäin. Se joukkueista, joka pääsee pisimmälle on voittaja. Pidä huoli siitä, että joukkueiden edustajat ovat tasavertaiset ja jokainen heistä osallistuu vuorollaan kilpailuun.

1. Minkälaiset jalkineet olivat roomal. sotilaalla? (nahkasandaalit)
2. Kuka Naaman oli? (syyrialainen sotapäällikkö)
3. Mitä tautia hän sairasti? (spitaalia toiselta nimeltä lepra)
4. Naamanin hovissa oli palvelustyttö. Miten hän sinne joutui? (ryöstettiin ja myytiin orjaksi)
5. Kuka oli tytön turvana vieraassa maassa? (Jumalan)
6. Kenellä oli kertomuksessa alttiuden jalkineet ilosanomaa varten? (palvelustytöllä)
7. Miten hän toimi? (kertoi Naamanin vaimolle Jumalasta)
8. Mitä Elisa käski Naamanin tehdä parantuakseen? (peseytyä Jordanvirrassa)
9. Montako kertaa hänen tuli kastautua? (seitsemän)
10. Ottiko Elisa Naamanilta palkkaa? (ei)
11. Miksi hän ei ottanut palkkaa? (koska Jumala paransi Naamanin)
12. Täydennä lause: " He eivät koskaan joudu ...., eikä kukaan .... heitä minulta" (hukkaan, riistä)

C. Raamatunkertomus

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista. Voit käyttää kerrontasi tukena myös kirjojen kuvia: Ikuisia kertomuksia (5) ja Raamatun parhaat kertomukset (7). Varaudu keskustelemaan leiriläisten kanssa raamattutunnin jälkeen! Kerro tästä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa.

D. Muistolause

Kertaa edellisen tunnin muistolause kirjoittamalla jokaisen sanan ensimmäinen kirjain taululle, kalvolle, paperille ... Pyydä jotakin leiriläisistä täydentämään lause. Toistakaa se yhdessä esimerkiksi tyttöjen ja poikien vuorotteluna: "Näytä (tytöt) sinä (pojat) esimerkkiä (tytöt) ... jne.

Mikäli olet kuvittanut tämän muistolauseen, kertaa sen avulla! "Miten kuuluikaan muistolauseemme ensimmäinen lause? Se jatkui kehoituksella: "Näytä sinä uskoville hyvää esimerkkiä ... Missä?" Näytä kuva kerrallaan ja anna eri lasten vastata. Toistakaa se vielä yhteen ääneen.

Elisa ja pelastuksen kypärä

2Kun 6: 8-23

Johdanto

Neljäs niistä kuudesta (6) varusteesta, jonka Paavali mainitsee Ef 6:17 on kypärä; *" ottakaa myös pelastuksen kypärä."* Myös 1Tess 5:8:ssa Paavali muistuttaa: *" meidän on otettava kypäräksemme pelastuksen toivo."* Roomalaisella sotilaalla oli päässään nahkainen myssy ja sen päällä rautavahvisteinen vaskikypärä. Se suojeli hänen päätään taistelutilanteessa.

Montako erilaista kypärää tunnet? (Anna lasten hetki miettiä). Kypärän tehtävänä on suojella päätäsi vahingon sattuessa. Tänään tutustumme vielä yhteen kypärään. Se ei ole käsin kosketeltava kypärä, mutta yhtä todellinen. Paavali kutsuu sitä pelastuksen kypäräksi. Jumala, Taivaallinen Isä haluaa lastensa olevan varma, että he perivät kerran iankaikkiseen elämän. Ei edes kuolemalla ole viimeistä sanaa heidän elämässään. Hän haluaa myös, että Hänen lapsensa voivat olla varmoja Hänen huolenpidostaan. Heidän ei milloinkaan tarvitse vaipua toivottomuuteen vaan he saavat aina kertoa asiasi Hänelle. Hän pitää heistä huolen. Tällaisen pelastuksen kypärän Jumala haluaa painaa päähäsi. Se antaa sinulle rohkeuden elää luottavaisesti joka päivä. Katsotaanpa, millaisen luottamuksen ja rohkeuden varmuus Taivaallisen Isän huolenpidosta antoi Elisalle.

Syyrian kuninkaan sotaretket epäonnistuvat

Jonkin aikaa siitä, kun Naaman oli palannut Damaskoon, Syyrian kuningas Benhadad II julisti jälleen sodan Israelin kuningasta Jooramia vastaan. Syyrialaiset suunnittelivat suurta hyökkäystä. He tekisivät yllätyshyökkäyksen Israelin sotaleiriin. Mutta kun he olivat valmiit hyökkäämään, israelilaisten leiri olikin tyhjä. Ja tämä toistui monta kertaa. Joka kerta, kun Syyrian kuningas suunnitteli hyökkäyksen tai väijytyksen, Israelin kuningas kuuli siitä ja osasi varautua siihen. Kaikki ei mennytkään Benhadad II:n suunnitelmien mukaan.

Sovellus

Vaikka Benhadad II oli kuningas, ei hän voinut tehdä mitä halusi, sillä Jumala on suurempi kuin kuningas. Vain Jumalalla on kaikki valta. Hän piti huolta kansastansa ja varjeli heitä Syyrian kuninkaan hyökkäyksiltä. Hän pitää huolta myös jokaisen lapsensa elämästä. Jumala pitää lapsistaan parempaa huolta kuin isosisko tai parhainkaan henkivartija, koska hän tietää kaiken jo etukäteen. Raamattu kertoo, että Jumala on tiennyt elämäsi jokaisen päivän ennen kuin sinä olit syntynytkään.

"Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut." Ps 139:16

Jumala tuntee sinut ja elämäsi paremmin kuin sinä itse. Vai tiedätkö, montako hiusta sinulla on päässäsi? Jumala tietää! (Matt 10:30) Voit olla varma Hänen huolenpidostansa! Varmuus siitä suojelee ajatuksiasi kypärän tavoin. Millainen Taivaallinen Isä sinulla onkaan!

Mutta Syyrian kuningas Benhadad ei tiennyt tätä. Lopulta hän hermostui. "Sanokaa, kuka joukostanne on Israelin kuninkaan kätyri", Syyrian kuningas karjui lähimmille miehilleen! "Kuinka Israelin kuningas voi tietää salaiset suunnitelmamme? Joukossamme täytyy olla petturi." Silloin yksi hänen miehistään vastasi: "Ei kukaan, herrani, kuninkaani. Mutta Israelissa on profeetta Elisa, joka kertoo Israelin kuninkaalle kaiken senkin, mitä sinä puhut makuuhuoneessasi." Niin kuningas määräsi: "Menkää ottamaan selvää, missä Elisa on, että voin lähettää miehiäni vangitsemaan hänet."

Syyrian kuningas etsii Elisaa

Kun kuningas sai tietää Elisan majailevan Dootanissa, hän lähetti sinne suuren joukon sotamiehiä hevosineen ja vaunuineen. He saartoivat yöllä kaupungin. Kun Elisan palvelija aamulla nousi ja meni ulos, oli kaikkialla kaupungin ympärillä sotilaita, hevosia ja vaunuja. Hän säikähti ja juoksi peloissaan Elisan luokse huutaen: "Voi, herrani! Mitä me nyt teemme?"

Sovellus

Usein mekin pelästymme Elisan palvelijan tavoin eteemme piirtyvistä "näkymistä". Lehdistä, radiosta ja televisiosta tulevat uutiset otsonikadosta, pelottavista taudeista ja sodista voivat pelottaa sinua. Tulevaisuutesi tuntuu epävarmalta. Ikävät uutiset voivat viedä yöunesi jopa elämänilosikin.

Tai ehkä olet joutunut elämässäsi yllättävien ja epämieluisien asioiden "ympäröimäksi". Sinua on koulussa kiusattu, hukkasit syntymäpäivänä saamasi kauniin kaulakorun tai epäonnistuit historian kokeessa, koska olit merkinnyt koealueen väärin. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Jumala olisi unohtanut sinut. Kärsimykset, suru, murhe, epäonnistumiset ... ne kuuluvat myös Jumalan lapsen elämään. Niiden keskellä sinusta voi tuntua, että Jumala on unohtanut sinut. Kerro kaikki tunteesi Jumalalle. Hän ymmärtää sinua. Muista, että tällaisellakin hetkellä on totta Raamatun sana, joka vakuuttaa sinulle:

"Unohtaisiko äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda", Jes 49:15

4 Ms 23:19

Tässä Raamatun jakeessa Jumala vakuuttaa sinulle, että Hän on kanssasi jokaisena elämäsi päivänä. Sillonkin, kun sinua pelottaa tai olet joutunut yllättävään tilanteeseen. Hän olisi voinut varoittaa Elisaa ja hänen palvelijaansa Syyrian kuninkaan aikeista etukäteen kuten aikaisemminkin. Näin he olisivat ehtineet paeta kaupungista ennen piiritystä ja välttyneet tältä ikävältä tilanteelta. Mutta tällä kertaa Jumala toimi toisin. Se ei kuitenkaan merkinnyt sitä, että Hän oli unohtanut Elisan ja hänen palvelijansa oman onnensa nojaan ja ettei Hän pitänyt heistä huolta. Ei! Jumala piti heistä huolta. Samoin Hän huolehtii sinustakin. Koska Hän tietää kaiken etukäteen, et aina ymmärrä Hänen huolenpitoansa. Mutta voit olla aivan varma, että Hän toimii kaikessa lastensa parhaaksi. Tämä varmuus Jumalan huolenpidosta suojelee ajatuksiasi kypärän tavoin.

Mutta katsotaanpa, miten Elisa ja hänen palvelijansa selvisivät tästä uhkaavasta tilanteesta.

Vuori oli täynnä Jumalan sotajoukkoja

Elisa rauhoitteli palvelijaansa: "Älä pelkää, meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä." Nuorukainen katsoi hämmästyneenä Elisaa. Miten se on mahdollista? Eihän Dootanissa kukaan kyennyt vastustamaan Syyrian armeijaa. Niin Elisa rukoili Jumalaa ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi." Ja niin todella kävi. Herra avasi Elisan palvelijan silmät ja mitä hän näkikään? Hän näki Jumalan suuren armeijan ympärillään. Koko vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja. Ensimmäisen kerran hän ymmärsi, kuinka varmaa ja todellista Jumalan huolenpito oli. Apu oli lähempänä kuin hän oli kuvitellut. Jumala ei sittenkään ollut unohtanut heitä.

Sovellus

Elisa ei pelännyt Syyrian sotajoukkoja. Hän tiesi, ettei kaikki ollut sitä, miltä se luonnollisilla silmillä näytti. Oli olemassa näkymätön todellisuus, Jumala ja hänen sotajoukkonsa. Jumala oli pitänyt hänestä huolta aikaisemminkin. Elisalla oli päässään pelastuksen kypärä. Se antoi hänelle rohkeuden kohdata vaikeitakin asioita elämässään. Niinpä Elisa ei hätääntynyt palvelijansa tavoin. Hän oli tulevaisuutensa suhteen luottavainen.

Hän tiesi senkin, että vaikka hän joutuisi vangiksi ja hänet surmattaisiin, se ei olisi lopullista. Jumalan lapsena hän perisi iankaikkisen elämän Jumalan luona taivaassa. Raamattu vakuuttaa:

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainokaisen poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän", Joh 3:16

Millainen tulevaisuus sinulla Jumalan lapsena onkaan! Se on toivoa täynnä jo tänään. Lisäksi on lupaus iankaikkisesta elämästä Jumalan luona taivaassa. Sinun ei tarvitse pelätä, mitä huominen tuo tullessaan. Voit olla varma Jumalan huolenpidosta. Se suojelee ajatuksiasi kypärän tavoin ja voit elää rohkeasti jokaisen päivän.

Kun syyrialaiset lähestyivät Elisaa, hän pyysi Jumalaa sokaisemaan heidän silmänsä. Jumala teki niinkuin Elisa pyysi. "Ei tämä ole oikea tie eikä oikea kaupunki", hän sanoi syyrialaisille. "Tulkaa minun perässäni, minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte." Mutta Elisa veikin heidät 18 kilometrin päässä olevaan Samariaan, Israelin pääkaupunkiin, jossa kuningas Jooram asui. (Israelin valtio oli jakaantunut kahtia. Samaria oli Pohjoisvaltakunnan eli Israelin pääkaupunki ja Jerusalem oli Juudan eli Etelävaltakunnan pääkaupunki.) Kun hän oli saanut heidät kaikki johdetuksi kaupungin porttien sisäpuolelle, hän rukoili: "Herra, avaa heidän silmänsä, että he näkevät." Herra avasi heidän silmänsä, ja kun he taas näkivät, he huomasivat kauhukseen olevansa keskellä Samarian pääkaupunkia. He tiesivät olevansa ansassa.

Elisan neuvo pelastaa syyrialaiset

Israelin kuninkaalla oli nyt hauskaa. Hänelle tarjoutui mitä mainioin tilaisuus opettaa syyrialaislle läksy, jota he eivät vähään aikaan unohtaisi. "Tuleeko minun tappaa heidät?" Israelin kuningas kysyi Elisalta

"Sitä älä tee. Et kai sinä surmaa niitä, jotka otat vangiksesi taistelussa?" Elisa muistutti. "Pane heidän eteensä ruokaa ja juomaa ja anna heidän syötyänsä palata kuninkaansa luo."

Israelin kuninkaasta Elisan neuvo tuntui varmasti oudolta. "Ruokkia nyt vihollisen sotilaat ja päästää heidät sitten takaisin kotimaahansa. He palaisivat varmasti pian uudestaa ryöstelemään maatamme", hän ajatteli. Kuitenkin kuningas teki kuten Elisa oli kehoittanut. Hän järjesti syyrialaisille suuret pidot. Ja antoi heidän sitten palata rauhassa kuninkaansa luo.

Vanha kirjoittamaton erämaanlaki sanoo, että mies, joka ottaa vastaan ruokaa teltassa, tulee ystäväksi ja häntä pitää suojella. Niinpä armeija, joka palasi kotiinsa Syyriaan tuona päivänä, oli aivan erilainen armeija kuin se joka sieltä oli lähtenyt.Vihollisista oli tullut ystäviä. Jooramin juhla sai aikaan sen, mitä taistelulla ei koskaan voitu saavuttaa.

Sovellus

Jumalan huolenpito ja tapa miten Hän sen toteutti, yllätti sekä israelilaiset että syyrialaiset. Juuri tällaista Jumalan huolenpito onkin, se yllättää joka kerta. Se on paljon enemmän kuin osaat kuvitellakaan. Hän ei ainoastaan pelastanut Elisaa ja hänen palvelijaansa syyrialaisten kynsistä. Hän sai kokonaiset kansat sopimaan erimielisyytensä. Lupaahan Raamattu:

"En minä sinua jätä, enkä koskaan sinua hylkää", Hepr 13:5

Voit olla aina varma Hänen huolenpidostaan. Varmuus Jumalan huolenpidosta suojelee ajatuksesi kypärän tavoin.

Tämä kertomus päättyy Raamatussa toteamukseen, että tämän jälkeen syyrialaiset eivät enää hyökkäilleet Israeliin. Näiden kahden maan välillä vallitsi rauha useita vuosia.

Voit elää turvallisesti jokaisen päivän!

Vihjeitä ...

Joosua ja Kaleb ottivat uskon kilven

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on rohkaista uskossaan kasvavaa leiriläistä vaikeuksien voittamiseen ja kestävyytteen sekä opettaa, mitä se on. Mikäli haluat lisätä evankeliumin osuutta tunnillasi, voit tehdä sen helposti laulun avulla. Opeta myös laulun sanoma omin sanoin!

A. Laulut

"Yhdessä on hyvä olla", laulu nro 7
"On minulla salainen ystävä", laulu nro 8
"Rukoile aina sä aamuin", laulu nro 12

B. Kertaus (Elisa ja pelastuksen kypärä, osa 4)

Jaa ryhmäsi kahteen joukkueeseen.Kiinnitä taululle tai seinälle kaksi lehdestä leikkaamaasi, piirtämääsi ... erilaista kuvaa, jotka olet peittänyt yhdeksällä pienemmällä ruudulla.Valitse riittävän suuret kuvat (A4 vähintään) Oikeasta vastauksesta sinä otat pois yhden pienen ruudun joukkueen kuvan päältä. Oman kuvansa tunnistanut joukkue on voittanut (kummatkin joukkueet voivat tunnistaa kuvansa ja voittaa). Kuva voi esittää jotakin julkisuuden henkilöä, eläintä, esinettä ... Voit toteuttaa kilpailun myös piirtoheittimen avulla.

1. Mikä on Jumalan antaman kypärän tehtävä? (suojelee ajatuksiasi ja antaa varmuuden pelastuksesta)
2. Miksi israelilaiset selvisivät syyrialaisten hyökkäyksiltä? (Jumala varjeli Elisan profetoimisen kautta)
3. Minkä nimisessä kaupungissa Elisa majaili? (Dootanissa)
4. Miksi Elisan palvelija pelästyi? (näki Syyrian sotajoukkojen piirittävän kaupunkia, mutta ei nähnyt Jumalan sotajoukkoja)
5. Miksi voimme luottaa Jumalaan vaikeuksissakin? (Hän on luvannut lastensa kanssa joka päivä)
6. Mitä Elisan palvelija oppi? (Jumala ja enkelit ovat todellisia)
7. Täydennä lause: "Sinun silmäsi näkivät .... jo idullani" (minut)
8. Mitä Israelin kuningas teki vangituille syyrialaisille? (ruokki)
9. Mitä tuo rakkauden teko sai syyrialaisissa aikaan? (he eivät moneen vuoteen hyökänneet Israeliin)
10. Miten sinä voit suhtautua "vihollisiisi"?
11. Täydennä lause: " Unohtaisiko äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisi, ... (minä en sinua unohda)
12. Voit käyttää myös edellisten tuntien kysymyksiä!

C. Raamatunkertomus

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista (CEF:llä on valmis sarja Mooseksen elämä II). Voit käyttää kerrontasi tukena myös kirjojen kuvia: Ikuisia kertomuksia (3) ja Raamatun parhaat kertomukset (3).

Voit valmistaa raamatunkertomuksesta myös näytelmän tai nukketeatteri esityksen. Tällöin tarvitset erityisen kertojan lukemaan tekstin opetus- ja sovellusosat! Varaudu keskustelemaan leiriläisten kanssa raamattutunnin jälkeen! Kerro tästä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa.

D. Muistolause

1. Johdattele leiriläiset mielenkiintoisesti opetettavaan jakeeseen: "Oletko unohtanut joskus jotain todella tärkeää? (Anna muutaman lapsen vastata.) Seuraava jae kertoo meille eräästä, jolla on maailman paras muisti!
2. Esittele muistolause kirjoittamalla se taululle, kalvolle tai paperille... oikeassa järjestyksessä, mutta sekoita tavuttain kunkin sanan sisällä kirjainten järjestys esim. SI-UNOH-TAI-KO / TI-ÄI / ...jne. Anna leiriläisille hetki aikaa miettiä mitä muistolauseessa lukee. Etsikää se sitten yhdessä Raamatusta Vedä miekkasi tupesta -leikillä
3. Opeta muistolauseessa olevat "vieraat" sanat vähän kerrallaan, sirotellen opetuksesi toistojen väliin.
4. Auta leiriläistä soveltamaan muistolausetta omaan elämäänsä.
5. Toista muistolause ja muista laittaa myös raamatunpaikka näkyviin ja opettaa myös se!

"Unohtaisiko äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda"; Jes 49:15

Joosua ja Kaleb ottivat uskon kilven

(4Mooses 13:1- 14: 45)

Johdanto

Tänään me tutustumme toiseksi viimeiseen niistä kuudesta (6) varusteesta, jonka Paavali mainitsee Ef 6:15: *" ... ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet."* Roomalaisen sotilaan varusteisiin kuului pitkä, koko vartaloa suojaava kilpi. Se oli puukilpi, joka oli metallivahvisteinen ja nahalla päällystetty. Sen takana sotilas oli suojassa palaviltakin nuolilta, jotka olivat senaikaisia pelottavia tuhoaseita. Kilpi ei voinut syttyä tuleen.

Ketkä nykyisin käytettävät kilpeä? (Anna lasten hetki miettiä; jääkiekkomaalivahti, palomies, mellakkapoliisi...) Tänään tutustumme vielä yhteen kilpeen, jonka Jumala, Taivaallinen Isä haluaa antaa lapsilleen. Paavali kutsuu sitä uskon kilveksi. Hän tarkoittaa uskolla mielenlaatua, joka ei anna hetken ahdingon nujertaa itseään. Se odottaa luottavaisesti asioiden onnellista päätöstä ja odottaessaan turvautuu uskolliseen Jumalaansa. Tällaisella uskon asenteella, kilvellä Jumala haluaa varustaa lapsensa. Joosua ja Kaleb ovat esimerkkejä miehistä, jotka turvautuivat uskon kilpeen. Katsotaanpa, miten se auttoi heitä.

Israelilaiset saapuvat Kanaaninmaan rajalle

Kauan sitten israelilaiset olivat muuttaneet omasta maastaan nälänhädän takia Egyptiin. Aluksi siellä oli hyvä olla, mutta sitten maahan tuli hallitsija, joka teki israelilaisista orjia. Jumala näki, miten hänen kansansa kärsi orjuudessa ja päätti vapauttaa heidät. Hän lupasi johdattaa kansansa siihen maahan, jonka jo aikaisemmin oli heille luvannut.

Oli kulunut noin viisitoista (15) kuukautta siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä. Kansa oli leiriytyneenä Siinain vuoren juurella. Itseasiassa he olivat olleet siellä jo kokonaisen vuoden. Sinä aikana he olivat rakentaneet ilmestysmajan eli telttatemppelin, jossa Jumala ilmestyi. He olivat saaneet myös Jumalalta lain (mm.10 käskyä). Ja telttojakin oli siirretty siten, että ilmestysmajan kullakin sivustalla asui kolme sukukuntaa. Jumala halusi ilmestysmajan olevan aina tarkalleen leirin keskellä. Koska Hän halusi olla keskeisellä paikalla jokaisen israelilaisen elämässä. Päivisin ilmestysmajan peitti pilvi, ja yöllä pilvi hohti kuin tuli. Niin kauan kuin pilvi pysytteli telttamajan päällä, israelilaiset pysyivät paikoillaan.

Eräänä aamuna, vuoden leiriytymisen jälkeen pilvi kohosi. "Me lähdemme nyt kohden sitä paikkaa, jonka Jumala on meille luvannut", Mooses sanoi. Tuntui kuin koko leiri olisi revennyt riemusta. Kaikki ymmärsivät, että alkoi matkan viimeinen vaihe ja pian he olisivat luvatussa maassa. "Kyllä tämä leirielämä saakin loppua. Tämä jatkuva pölyssä asuminen on ärsyttävää", puhelivat naiset ehkä keskenään. "Niin juuri ja kuiskauskin kuuluu naapuriin. Ei minkäänlaista yksityisyyttä tai omaa rauhaa. Minä en kyllä ymmärrä, miksi me ei voitu mennä suoraan sinne luvattuun mahan", joku naisista lisäsi.

"Ja minä olen kyllästynyt syömään aina tätä samaa mannaa", jatkoi yksi lapsista. "Missään ei voi edes leikkiä rauhassa. Aina on joku moittimassa, että pyykit likaantuu tai telttanarut löystyvät. Onneksi tämä loppuu pian ja päästään omaan maahan!"

Sovellus

Oletko sinä joskus epäillyt Jumalan johdatusta elämässäsi? Kaikki ei menekään niinkuin haluaisit. Joudut jakamaan huoneesi pikkuveljen kanssa tai joudut pitämään aina isosiskosi vanhoja vaatteita. Et vieläkään pääse jääkiekkoharjoituksiin, kun isäsi auto on edelleen korjaamolla. Pihiset ja puhiset kiukusta. Ehkä syytät siitä Jumalaakin. Tunnet joutuneesi epäilyksen palavien nuolten "sateeseen". Onko Jumala tehnyt virheen sinun kohdallasi, kun joudut näitä kokemaan? Ei varmasti! Raamattu vakuuttaa:

"Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa", Room 8:28

Aina et ymmärrä kaikkea, mitä joudut elämässäsi kohtaamaan. Sinulla on paha mieli, olet kiukkuinen ja sinua harmittaa. Epäilet, voiko Jumala sinua auttaa? Mutta tiedä, että Jumala näkee tilanteesi ja on kanssasi kaiken sen keskellä. Ja hänen seurassaan vaikeutesi voivat lopulta koitua sinun parhaaksesi. Luota vaikeuksien keskelläkin Jumalaan. Luottamus Jumalan apuun on kuin kilpi. Se suojelee sinut epäilyksen tuomalta katkeruudelta ja antaa sinulle kestävyyttä uusien vaikeuksien voittamiseen.

5Moos 1:19-28

12 vakoojaa lähetetään Kanaaninmaahan

Oli kulunut yksitoista (11) päivää siitä kun israelilaiset olivat lähteneet Siinailta. He saapuivat Kades-Barnean keitaalle, joka sijaitsi aivan Kanaaninmaan rajalla. He olisivat voineet valloittaa heti koko maan, mikäli olisivat tehneet Jumalan neuvojen mukaan. Mutta israelilaisia pelotti! Siksi he pyysivät Moosesta lähettämään vakoilijoita selvittämään, millainen Kanaaninmaa oli. Jumala antoi Moosekselle luvan vakoilijoiden lähettämiseen. Hän sanoi Moosekselle: "Lähetä miehiä tutkimaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää sinne yksi mies joka heimosta. Kunkin heistä tulee olla sukunsa päämies." Ja niin Mooses tekikin.

Oli suuri kunnia tulla valituksi tähän tehtävään. Jokainen sukukunta (12) lähetti parhaan miehensä. Näiden miesten piti ottaa selvää, paljonko siellä asui ihmisiä, miten voimakkaasti maan kaupungit olivat linnoitettuja, millaista satoa maa antoi ja oliko siellä puita rakennustarvikeiksi. Heidän joukossaan olivat myös Joosua ja Kaleb. Näiden kahdentoista lähtiessä kokoontuivat israelilaiset toivottamaan heille hyvää matkaa. Kun sitten viimeinenkin heistä oli kadonnut näkyvistä, israelilaiset palasivat teltoillensa odottamaan heidän paluutaan.

Kului viikko, kaksi ....kokonaista viisi viikkoa (40 pv), ennenkuin vakoilijat palasivat. "He ovat tulleet takaisin, he ovat tulleet takaisin..." Leirissä syntyi kuhinaa. Kaikki halusivat kuulla miesten uutiset. Ovatko kaikki selvinneet hengissä? Entä millainen se maa oli? Israelilaiset kokoontuivat innokkaina miesten ympärille kuulemaan, mitä heillä oli kerrottavana.

Vakoilijat kertovat Kanaaninmaasta

Vakoilijat näyttivät tuomiaan hedelmiä ja sanoivat: "Se on hyvä maa, jossa on runsaasti maitoa ja hunajaa", Ja he näyttivät tuomaansa suurta rypäletertua. Se oli niin suuri, että sitä kantamaan tarvittiin kaksi miestä. "Mutta siellä asuva kansa on voimakas, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Siellä on niin kookkaita ihmisiä, että me tunsimme itsemme kuin heinäsirkoiksi heidän rinnallaan. Emme me pysty käymään sen kansan kimppuun. He ovat vahvempia kuin me", he jatkoivat.

Mutta vakoojista kaksi, Joosua ja Kaleb olivat eri mieltä. Kaleb sanoi: "Me hyökkäämme sinne heti ja otamme maan haltuumme! Me pystymme siihen." Israelilaiset olivat kuitenkin toista mieltä eivätkä kuunnelleet Joosuaa ja Kalebia. He alkoivat itkeä ja valittaa. Heistä tuntui aivan mahdottomalta noudattaa Jumalan neuvoja. Israelilaiset olivat joutuneet "epäilyksen palavien nuolten sateeseen." He syyttivät Moosesta siitä, että tämä oli tuonut heidät erämaahan. "Kunpa olisimme saaneet kuolla Egyptissä! Kunpa edes saisimme kuolla täällä autiomaassa. Miksi Herra vie meidät tuohon maahan? Me kaadumme taistelussa, ja naisemme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Parempi meidän on palata Egyptiin."

Sovellus

Oliko Jumalan neuvot viemässä kansan suoraan surman suuhun? Ei varmasti! Olihan Hän koko erämaavaelluksen ajan huolehtinut heistä monin eri tavoin. Jumala ajatteli kaikessa kansansa parasta. Miksi Hän toimisi nyt toisin?Joosua ja Kaleb luottivat Jumalan neuvoihin. He eivät vielä tienneet, miten selviytyisivät ylivoimaisesta vihollisesta. He kuitenkin luottivat Jumalaan ja kohottivat uskon kilven. Luottamus Jumalaan suojeli heidät epäilyksen aiheuttamalta epätoivolta ja masennukselta. He olivat kestäviä ja ehkäpä he rukoilivat:

" Ohjaa minut totuuteesi ja opeta minua, sinä Jumalani, auttajani. Sinuun minä luotan aina." Ps 25:5

Kenties sinäkin olet epäillyt Jumalan neuvojen mielekkyyttä. Olet riidellyt parhaan kaverisi kanssa. Tiedät, että Jumala kehoittaa sinua sopimaan riitasi, mutta se tuntuu sinusta mahdottomalta "Sellaista heikkoutta minä en osoita", puolustelet ratkaisuasi. "Minä en kyllä ikinä pyydä anteeksi. Hän sai, mitä ansaitsikin", uhoat. Tai oletko kenties turvautunut hätävalheeseen selvitäksesi kiperästä tilanteesta. "Rahani eivät olisi riittäneet jäätelökiekko-otteluun, jos olisin maksanut bussimatkasta täyden hinnan. Oli pakko valehdella", selittelet. Raamatussa Jumala kehoittaa sinua toimimaan Hänen antamiensa ohjeiden mukaan. Luota Joosuan ja Kalebin tavoin Jumalaan.

Israelilaiset kapinoivat Jumalaa vastaan

Mutta israelilaiset päättivät palata takaisin Egyptin orjuuteen. Israelilaiset sanoivat toisilleen: "Valitaan uusi johtaja ja palataan Egyptiin!" Mutta kun Joosua ja Kaleb sen kuulivat, he repäisivät vaattensa ja sanoivat: "Te ette saa kapinoida Jumalaa vastaan. Älkää myöskään pelätkö sen maan asukkaita, meille he ovat pelkkä suupala."

Silloin kansa vaati heitä kivitettäviksi. Mutta yhtään kiveä ei heitetty. Sillä Jumalan kirkkaus täytti ilmestysmajan ja vihainen kansanjoukko hiljeni. Jumala puhui Moosekselle. Hän sanoi tuhoavansa israelilaiset. Mutta Mooses pyysi Jumalaa antamaan kansalleen anteeksi niin kuin monesti aikaisemminkin. "Minä annan anteeksi, niin kuin pyysit", Jumala sanoi. "Mutta siihen maahan, jonka vannoin antavani teille asuinsijaksi, ei kukaan teistä pääse lukuunottamatta Kalebia ja Joosuaa. Teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen käsiin, minä vien sinne, ja he oppivat tuntemaan omakseen sen maan, jota te olette halveksineet. Rangaistukseksi luopumuksestanne teidän lapsenne joutuvat vaeltamaan täällä paimentolaisina neljäkymmentä (40) vuotta, kunnes viimeinenkin teistä on nääntynyt autiomaahan. Tämä Jumalan rangaistus koski jokaista kaksikymmentä (20) vuotiasta ja sitä vanhempaa.

Kun Mooses kertoi israelilaisille, mitä Jumala oli puhunut, he tulivat hyvin murheelliseksi. He eivät halunneet palata erämaahan, sillä elämä siellä oli hyvin vaikeata. Niinpä he nousivat seuraavana aamuna tavallista aikaisemmin ja sanoivat Moosekselle: "Nyt me olemme valmiit menemään siihen maahan, josta Jumala meille puhui. Me myönnämme, että olemme olleet väärässä." Mooses esteli heitä, mutta he eivät totelleet häntä vaan lähtivät itsepäisesti etenemään ylös vuorille. Mutta Herran liitonarkki ja Mooses jäivät leiriin. Niin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä käsin heidän kimppuunsa ja voittivat heidät.

Mutta vain Joosua ja Kaleb selvisivät yli 20 -vuotiaista perille. 40-vuoden kuluttua Jumala toteutti lupauksensa ja vei heidät ja kansan Luvattuun maahan. He luottivat Jumalaan, eivätkä antaneet epäilyksen palavien nuolten katkeroittaa, masentaa tai saattaa heitä epätoivoon. Luottamus Jumalaan suojeli heidän elämäänsä kilven tavoin ja siksi he saavuttivat sen, minkä Jumala oli heille luvannut.

Luota Jumalaan kaikessa!

Vihjeitä ...

Kuningas Josia käytti Hengen miekkaa

Tavoite

Raamattutunnin tavoitteena on rohkaista uskossaan kasvavaa leiriläistä turvautumaan Jumalan Sanan neuvoihin ja opettaa, mitä se käytännössä tarkoittaa. Koska leiriläisten joukossa on aina niitä, jotka eivät vielä tunne Jeesusta, on tavoitteena ohjata heitä hänen tuntemiseen.

A. Laulut

"Minulla on kirja", laulu nro 10
"Reissulaulu", laulu nro 5
"Rukous on silta", laulu nro 11

B. Kertaus (Joosua ja Kaleb ottivat uskon kilven, osa 5)

Jaa ryhmäsi kahteen joukkueeseen. Tee kysymyksistä numerolaput yhdestä (1) kymmeneen (10) sekä neljä (4) yllätyskorttia. Joukkueet vetävät aina vuorollaan numeron (kertauksen) vetäjän kädestä, joka sitten lukee heille kysymyksen. Muista mainita joukkueille näistä yllätys korteista!

Pisteidenlaskua varten piirrä taululle, paperille, kalvolle... pyramidi ja piirrä sen eteen iso kivenlohkare -muisto Egyptin ajoilta. Piirrä myös narut kiven molemmille puolille. Joukkueet vetävät (leikisti) kiveä vastakkaisiin suuntiin. Oikeasta vastauksesta joukkue saa puolelleen yhden orjan vetämään tiiltä. Eniten orjia kerännyt joukkue voittaa.

1. Kuka johti Israelin kansaa pitkällä erämaavaellukselle? (Mooses)
2. Missä maassa he elivät orjina? (Egyptissä)
3. Kuinka monseta heimosta Israelin kansa koostui? (12)
4. Mihin kohtaan leiriä ilmestysmaja pystytettiin ? (keskelle leiriä)
5. Millä perusteella israelilaiset valitsivat kulkusuuntansa? (pilvi johti heitä)
6. Minne israelilaiset olivat matkalla? (Luvattuunmaahan)
7. Kuinka monta rohkeaa miestä oli 12:sta vakoilijan joukossa? (2)
8. Miksi he olivat rohkeita? (heillä oli uskon kilpi, he luottivat vaikeuksissa Jumalaan)
9. Mitä vakoilijat toivat Kanaaninmaasta kantamalla? (suuren rypäletertun ja muita hedelmiä)
10. Israelilaiset eivät ensin suostuneet menemään Kanaaninmaahan, mutta lopulta he lähtivät ominpäin. Kuinka heidän kävi? (amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät heidän kimppuunsa voittaen heidät)

Yllätyskortit:

11. SKIP-kortti: vuoronne siirtyy toiselle ryhmälle.
12. BONUS-etu: ylimääräinen mannasade! Jos vastaatte oikein, saatte kaksi pistettä.
13. DEATH! Vaellatte kuoleman varjon laaksossa, ei kysymystä.
14. Amalekilaiset hyökkäävät! Yksi pisteistänne siirtyy toiselle ryhmälle.

C. Raamatunkertomus

Käytä elävää kerrontaa ja havainnollista kertomuksesi flanellokuvien avulla yhdistellen eri sarjojen kuvista. Voit käyttää kerrontasi tukena myös kirjojen kuvia: Ikuisia kertomuksia (5) ja Raamatun parhaat kertomukset (8). Varaudu keskustelemaan leiriläisten kanssa raamattutunnin jälkeen! Kerro tästä mahdollisuudesta heti raamattutunnin alussa.

D. Muistolause

Kysy edellisen tunnin muistolause. (Anna usean muistella.) Toistakaa muistolause yhteen ääneen ja yhdistäkää siihen myös liike. Esimerkiksi toistakaa muistolause kevyesti hypellen, venytellen ja marssien.

Kuningas Josia käytti Hengen miekkaa

(2 Kun 22:1-23, 2 Aik 34 ja 35)

Johdanto

Viimeinen niistä kuudesta (6) varusteesta, jonka Paavali mainitsee Ef 6:17 :ssa on miekka; *"ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana."* Roomalaisella sotilaalla oli aseinaan kaksi (2) parimetristä keihästä. Mutta eniten hän luotti puolimetriseen miekkaansa. Se oli kaksiteräinen, molemmilta reunoilta hiottu. Roomalainen sotilas harjoitteli ahkerasti miekan käyttöä. Jos hän menetti taistelussa miekkansa, hän oli täysin vihollisen armoilla.

Raamattu, Jumalan sana on Jumalan lapselle yhtä tärkeä varuste kuin miekka roomalaiselle sotilaalle. Korvaamaton. Jumala puhuu Raamatussa Pyhän Hengen kautta. On tärkeä tietää, mitä sanottavaa Hänellä on elämästäsi. Hän on kaiken Luoja (elämän antaja), ja siksi paras neuvonantaja. Jumalan sanan tunteminen tekee sinut viisaaksi. Siksi lue sitä ahkerasti, ja elä se todeksi omassa elämässä. Josia on esimerkki pojasta, joka pienestä pitäen tunsi Jumalan sanan opetukset ja eli niiden mukaan.

Josia kruunataan Juudan kuninkaaksi

"Äiti, kerro minulle vielä kuningas Daavidista", Josia pyysi. "Kello on jo paljon, jatketaan huomenna", äiti esteli. "Äiti kiltti, kerro vielä, kuinka Jumala varjeli Daavidia Saulin juonilta", Josia anoi. "No hyvä on, mutta sitten menet nukkumaan." Kuunnellessaan kertomusta kuningas Daavidista Josia päätti, että jos hänestä tulee kerran kuningas, hän haluaa olla Daavidin kaltainen kuningas. Kuningas, joka halusi elämässään noudattaa Jumalan opetuksia. Josia ei aavistanut, kuinka lähellä se päivä oli.

Josian isä, Aamon oli Juudan kuningas (Juuda oli kahteen osaan jakaantuneen Israelin Etelävaltakunta). Hän oli kuningas, joka vähät välitti Jumalan käskyistä. Isänsä Manassen tavoin hänkin palveli epäjumalia ja teki sitä, mikä oli pahaa Jumalan silmissä. Mutta hän ehti hallita vain kaksi vuotta, sillä hänen palvelijansa tekivät salaliiton ja tappoivat hänet. Kuninkaaksi tuli nyt hänen kandeksanvuotias (8) poikansa Josia. Hän halusi palvella Jumalaa koko sydämestään. Raamattu kertoo meille, että Josia teki sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän kulki esi-isänsä Daavidin tietä, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

Josia hävitti epäjumalan kuvat

Raamattu kertoo meille, että 16-vuotiaana Josia halusi oppia tuntemaan Jumalan paremmin. "Kuinka Häntä tulisi palvella? Ja miten minun tulisi oikein elää?", Josia mietti. Pian hänelle selvisi, että oli mahdotonta elää Jumalan mielen mukaan, ellei ensin hävitetä aikaisempien kuninkaiden aikana pystytettyjä epäjumalankuvia ja alttareita. Niinpä Josia otti avukseen joukon miehiä ja hävitti kaikki epäjumalanpatsaat Jerusalemista ja koko Juudasta. Jumalankuvat murskattiin ja rouhennettiin pieniksi siruiksi. Tehtävä ei varmasti ollut helppo, sillä kansassa oli varmasti niitäkin, jotka olisivat halunneet toimia toisin. Ehkä he syyttivät Josia "kulttuurihistoriallisesti" arvokkaiden patsaitten ja muistomerkkien tuhoamisesta.

"Täytyykö sitä nyt juuri kaikki särkeä? Eikö se vähempikin riitäisi? Jätetään edes muutama muistoksi", he ehkä pyytelivät. "Et kai sinä vain kuvittele olevasi suurempi kuningas kuin Salomo? Salomonkin aikana oli patsaita monille jumalille." Mutta Josia muisti, että juuri sen tähden Jumala oli vihastunut Salomoon. Ei, hän halusi noudattaa Jumalan sanan neuvoja koko sydämestään.

Sovellus

Halutessaan noudattaa Jumalan sanan neuvoja Josia joutui joskus tekemään toisin kuin muut. Oletko joutunut kokemaan samaa? Haluaisit olla kavereittesi kanssa myöhempään ulkona, mutta isäsi lupasi olla vain yhdeksään. "Meidän isä puhuu mitä puhuu. En minä sitä tottele", neuvoo kaverisi. Varmastikin tiedät, että neljäs (4) käsky muistuttaa: "Kunnioita isääsi ja äitiäsi." Kenties mietit, pitäisikö sinun ostaa bussilippu? "Mitäs sitä lainkaan maksamaan, mennään pummilla", yllyttää kaverisi. Muistat kyllä, että kuudes (6) käsky kieltää: "Älä varasta." Pienistä valheista kasvaa suuria. Raamattu opettaa:

"Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani." Ps 119:105

Jumalan sana, Raamattu on kuin lamppu, jonka avulla pysyt oikealla tiellä. Oletko joskus joutunut mökillä tai leirillä menemään pimeällä vessaan, kun unohdit ottaa taskulamppusi mukaan. Siinä sitten kompuroit oksiin ja säikyt joka risahdusta. Kuinka paljon helpompaa ja turvallisempaa kaikki onkaan taskulampun valossa. Näin on myös oikeassa elämässä. Noudattamalla Raamatun neuvoja vältyt elämässä monilta vaaroilta. Siksi turvaudu Josian tavoin Raamatun neuvoihin, Hengen miekkaan. Josia teki niin.

Josia korjasi myös temppelin

Josia korjasi myös Jumalan temppelin. Se oli ollut hoitamatta yli viisikymmentä (50) vuotta. Puusepät ja kivityömiehet korjasivat paikkoja, joita edelliset kuninkaat olivat repineet. Josia oli kerännyt kansalta varoja temppelin kunnostamiseen. Niillä hän maksoi työmiesten palkat. Eikä hän säästellyt kustannuksissa. Työmiehille maksettiin kunnolla, ja he tekivät huolellista työtä. Eräänä päivänä kuninkaan kirjuri Saafan kiiruhti hänen luokseen kirjakäärö kädessään. "Ylipappi Hilkia löysi tämän temppelistä", Saafan sanoi ääni väristen. "Mikä se on", kysyi Josia uteliaana. "Tämä on Jumalan lain kirja, Mooseksen kirjoittama. Me luulimme sen hävinneen jo kauan sitten."

Josian aikana ihmisillä ei vielä ollut Raamattuja kodeissaan. Miltei ainoat pyhät kirjoitukset siihen aikaan olivat Mooseksen kirjat, eikä edes kuninkaalla ei ollut niistä kopiota. Jumalan tuntemus oli suuresti ihmisten muistitiedon varassa, eikä siihen aina ollut luottamista. Siitä syystä kirjan löytyminen oli erityisen tärkeää. Saafan alkoi lukea siitä kuninkaalle.

"Minä olen Herra, sinun Jumalasi ... Sinulla ei saa olla muita jumalia.
Älä käytä väärin Herran, Jumalasi nimeä ...
Muista pyhittää lepopäivä...
Kunnioita isääsi ja äitiäsi
Älä tapa ..."

Kuunnellessaan Saafania Josia valahti aivan kalpeaksi. Pelko ja murhe valtasi hänen mielensä. Josia katui kansansa rikkomuksia repäisten vaatteensa. Hän käsitti nyt paremmin kuin koskaan, kuinka kauas he olivat kansana joutuneet Jumalasta.

Sovellus

Kuinka tärkeää onkaan lukea Raamattua. Raamatussa Jumala puhuu sinulle itsestään, elämästä, tulevaisuudesta ... Asioista, jotka ovat tärkeitä. Kerropa minulle, kenen puoleen käännyt, kun tietokoneesi särkyy? No tietenkin tietokoneiden korjaajan puoleen. Entäpä mitä teet, kun olet vakavasti sairas? Et suinkaan mene autokorjaamolle vaan lääkäriin, koska lääkäri on erikoistunut hoitamaan sairaita ihmisiä. Jumala on elämän asiantuntija, koska Hän on kaiken luonut. Siksi leirilläkin tutustutaan Raamatun kertomuksiin. Paavali kirjoittaa Raamatusta:

"Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään", 2Tim 3:16

Raamattu on elämän parhaimman asiantuntijan, Jumalan käsialaa. Todellinen elämän viisauden lähde. Jumalan sanan tunteminen kuuluu elämän hyviin varusteisiin. Siksi lue Raamattua, opettele ulkoa ja elä todeksi omassa elämässäsi. Tarvaudu siihen kuten Josia teki.

Mutta Josia ei ollut toivoton. Ehkäpä asioita voitiin vielä muuttaa. Josia lähetti Saafanin ja ylipappi Hilkian kysymään naisprofeetta Huldalta neuvoa, mitä heidän pitäisi tehdä. Hulda oli profeetta, jonka kautta Jumala puhui kansalleen. Profeetta Hulda sanoi heille, että Juuda tosin tuli saamaan rangaistuksen kaikesta tekemästään pahasta, mutta tämä rangaistus ei kohtaisi heitä Josian aikana, koska tämä oli nöyrtynyt Jumalan edessä ja itkenyt kansansa rikkomuksia. Juuda sai olla rauhassa vihollisistaan koko Josia elämän ajan.

Josia lukee Jumalan lain kansalle

Josia halusi myös muiden kuulevan Jumalan laista. Hän kutsui kokoon kaikki kansan vanhimmat, kaikki Juudan ja Jerusalemin asukkaat, kaiken kansan suurimmasta pienimpään. Lapsetkin kutsuttiin yhdessä vanhempiensa kanssa. Josia ymmärsi, etteivät lapset ole liian pieniä kuulemaan Jumalan sanaa. Ja hän luki "heidän kuultensa kaiken, mitä temppelistä löytyneessä liitonkirjassa sanottiin."

Josia lupasi noudattaa Jumalan käskyjä, määräyksiä ja säädöksiänsä kaikesta sydämestään ja sielustaan. Samoin kaikki Juudan asukkaat. Niin Josia järjesti Jumalan kunniaksi Jerusalemissa pääsiäisjuhlan. Se oli suuri juhla, jollaista ei oltu järjestetty sitten profeetta Hiskian päivien.

Josian kuolema

Jonkin aikaa myöhemmin Egyptin kuningas Neko lähti sotaretkelle Babylonian kuningashuonetta vastaan. Josia lähti häntä vastaan. "Miksi sinä sekaannut minun asioihini, Juudan kuningas.

En minä nyt sodi sinua vastaan vaan Babylonian kuningashuonetta vastaan. Ja Jumala on käskenyt minun kiiruhtaa", Neko ärjyi. Mutta Josia ei väistynyt hänen tieltään. Hän halusi estää egyptiläisten luvattoman läpikulun ja ryhtyi taisteluun kysymättä neuvoa Jumalalta.

Jousiampujat osuivat kuningas Josiaan. "Viekää minut pois, olen pahasti haavoittunut", hän vaikersi. Niin kuninkaan miehet veivät hänet Jerusalemiin, jossa hän kuoli. Ehkä haavoituttuaan Josia ymmärsi tehneensä tyhmästi. Hän oli ryhtynyt taisteluun kysymättä neuvoa Jumalalta. Raamattu ei kerro, mitä Josia tuossa tilanteessa teki. Mahdollisesti hän rukoili, katui tekoaan ja pyysi Jumalalta anteeksi. Jumala kuuli Josian rukouksen ja antoi anteeksi. Josia oli kuitenkin niin pahasti haavoittunut ettei selvinnyt hengissä. Jumala salli hänen kuolla. Koko Juudea suri Josian kuolemaa. Kuollessaan hän oli vasta 39-vuotias.

Sovellus

Oletko Joosian tavoin ollut Jumalalle tottelematon. Olet tapellut koulussa tai kotona sisarustesi kanssa. Tiesit sen vääräksi tavaksi ratkaista ongelmia, mutta niin vain kävi. Ehkäpä tuossa rytäkässä repeytyi pusero tai särkyi jotain korvaamatonta. Tapahtuma on haavoittanut myös sinua ja sinulla on paha olo. Omatuntosikin syyttää. Tiedät tehneesi väärin. Mitä voit silloin tehdä? Haavat täytyy hoitaa. Raamattu neuvoo, että voit Josian tavoin katua tekoasi ja sopia erimielisyydet riitapuolesi kanssa. Anteeksipyytäminen auttaa! Se parantaa haavat. Raamattu lupaa sinulle:

"Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä", 1Joh 1:9

Jumala haluaa antaa anteeksi. Hänestä sanotaan, että Hänellä on paljon anteeksiantamusta. Ja kun Hän antaa syntisi anteeksi, niitä ei enää muisteta. Eikä sinunkaan tarvitse niitä muistella. Muista, että Jumalan armo, anteeksiantamus on joka päivä uusi. Se on uusiutuva "luonnonvara". Tehtyä ei kuitenkaan saa tekemättömäksi. Haava paranee, mutta siitä voi jäädä arpi. Rikkoutuneen puseron tilalle voi ostaa uuden, mutta katkennutta rautahammasta on vaikeampi korjata. Taistele mieluummin Hengen miekalla. Lue ja opettele Raamattua ulkoa sekä pyydä Jumalalta voimaa elää sen neuvojen mukaan. Näin vältyt elämässäsi monilta turhilta haavoilta.

Jumalan sana tekee sinut viisaaksi!

Kenen neuvoja sinä seuraat. Tunnetko Jumalan ja Hänen Sanansa neuvot? Vai seuraatko oman mielesi tai kavereittesi neuvoja? Haluaisit uskoa Jumalaan ja noudattaa Hänen sanansa neuvoja, mutta et tiedä miten se tapahtuu. Tule tämän tunnin jälkeen juttelemaan kanssani niin kerron sinulle, kuinka sinustakin tulee Jumalan lapsi. Opit tuntemaan Jumalan, jonka neuvot tekevät sinusta viisaan.

Leirikirkko

Leirikirkon teemana on *Hyvät varusteet elämään*. Käytännössä temaattisuus tarkoittaa sitä, että valittu teema näkyy lauluissa, rukouksissa, puheissa, koristelussa, kaikessa ... Juontaja huolehtii kokonaisuudesta hoitaen ohjelmien väliset puheosuudet, joita on kolme. Ne muodostavat leirikirkon "saarnan". Tarkoituksena on, että kaikki muut ohjelmaosuudet ovat lasten ja heidän ohjaajiensa esittämiä. Lapset kuuntelevat mieluiten toisiaan ja vanhemmille on ilo nähdä lastensa osallistuvan.

3 min

Johdanto

Leirikirkon juontaja toivottaa vanhemmat, leiriläiset, leirin henkilökunnan ... kaikki tervetulleeksi!

1. Rukouslaulu: Yhdessä on hyvä olla, laulu nro 1

15 min

Osa I

2. Juontaja johdattelee kirkkokansan leirikirkon teemaan seuraavalla tavalla:

a) Taulunpaljastus (maailman suurin ihme)

b) Puheen osa 1; Lue Ps 136:14 ja kerro, kuinka Jumala jo syntymässä on varustanut meitä monella tavalla elämää varten

3. Kiitosrukous: Kiitos kaikesta kauniista- kirjasta rukous "Lahjojen arvoinen" (William Barclay, Kirjapaja 1981, s.67)
4. Leikkilaulu: Minä, minä olla saan, nro 14
5. Olen pahoillani ... (anteeksipyyntö Jumalalta)
6. Kiitoslaulu: Sinä kuulit pyyntöni, nro 15

15 min

Osa II

7. Juontaja valottaa leirikirkon teemaa tuoden siihen uuden näkökulman, ystävyyden seuraavalla tavalla:

a) Puheen osa 2: Jumala on varustanut meitä elämää varten antamalla meille ystäviä.

b) Onnellinen hevonen -näytelmä (vaihtoehtoinen c-kohdan kanssa)

c) Lasten runoja, ajatuksia, loruja, ja/tai raamatunlauseita ystävyydestä

8. Laulu ystävyydestä: Ystävyys ei tunne rajoja, nro 13

10 min

Osa III

Juontaja valottaa leirikirkon teemaa palauttamalla mieliin sen, mitä raamattutunneilla olemme oppineet.

9. Puheen osa 3: Raamattutuntien kertaus havainnollisesti ja lyhyesti
10. Laulu: Minä uskon Jumalaan, nro 2

5 min

Lopetus

Juontaja johdattelee leirikirkon päätökseen kehoittaen jokaista pitämään huolta suhteestaan Jumalaan, ystäviin ja itseensä!

11. Loppurukous: Herran siunaus (yhteen ääneen)
12. Loppulaulu: Reissulaulu, nro 5

n.50 min yht.

Seuraavilta sivuilta (48-50) löydät ideoita ja vihjeitä leirikirkon pitämiseen!

Osa I

2a Taulun paljastus:

Peitä suuri peili huovalla tai lakanalla ja kirjoita siihen teksti: "Olet maailman suurin ihme". Peili paljastetaan kuuluisan taiteilijan teoksena ja näytetään sitä yleisölle niin, että he voivat nähdä sieltä oman kuvansa. Voit kertoa, että maailman suurin ihme katsoo sinua suoraan silmiin. Olet taideteos, jonka vertaista on vaikea löytää. Eikä ihme, sillä olet taidollisimman taiteilijan, Taivaallisen Isämme käsialaa.

2b Puhe (osa 1):

Maailmassa on miljoonia lapsia ja aikuisia. Yksikään heistä ei ole täysin samanlainen kuin sinä. Kukaan ei ole täsmälleen sinun näköisesi. Kenelläkään muulla ei ole samanlaisia sormen- ja jalanjälkiä kuin sinulla. Sinä ajattelet ja tunnet aivan omalla tavallasi. Koko maailmassa ei ole kuin yksi sinun kaltaisesi. Olet siis ainutlaatuinen ulkoisesti sekä sisältäpäin.

Huomaat siis, että Taivaallinen Isä on varustanut sinua monella tavalla tätä elämää varten. Silmilläsi voit nähdä. Niiden yläpuolella on kulmakarvat ja niiden ympärillä silmäripset etteivät pöly ja roskat pääsisi vahingoittamaan näköasi. Korvasi kuulevat ääniä, musiikkia, tuulen huminaa... Niitäkin on kahdet, jos toinen vahingoittuu, on vielä toinen. Nenäsi aukkojen avulla hengitysilma ja hajut kulkeutuvat nenääsi. Suutasi käytät syömiseen, juomiseen ja puhumiseen. Voit puhua ajatuksistasi, tunteistasi, asioista ystävillesi ja Jumalalle. Kielen avulla muodostat puhumiseet tarvittavat äänteet ja kielesi pienien nystyjen avulla aistit ruuan maun. Hampaitasi käytät ruuan pilkkomiseen.

Päässäsi on noin 100 000 hiusta, joista yksikään ei putoa Taivaan Isän tietämättä. Hän tietää myös yhden hiuksen tarkkuudella montako hiusta sinulla on. Tiedätkö Sinä itse? Hän tuntee sinut siis paremmin kuin sinä itse. Niin tietysti, koska Hän on valmistanut sinut taitavasti. Kynnet suojaavat sormiasi ja varpaitasi. Olet muodostunut eri kokoisista soluista, mutta kuitenkin pienistä (lihassolut, verisolut, hermosolut ... jne). Noin 2 cm^2 alueella sinussa on jo 6 miljoonaa ihosolua. Kaikki solut ovat tarpeellisia ja niillä on oma tehtävänsä ruumiissasi. Luusto pitää sinut koossa. Nivelten ja lihasten avulla voit liikuttaa jäseniäsi ja tehdä monenlaisia liikkeitä. Keuhkot ovat välttämättömät hengittääksesi ja sydämesi on ihmeellinen pumppu, joka tekee työtä koko ajan. Munuaiset poistavat haitalliset aineet ruumiistasi. Aivoillasi voit ajatella ja siten toimia järkevällä tavalla. Tämä suuri ihmeellinen kokonaisuus toimii yhteistyössä keskenään.

Huomaatko, miten ihmeellisesti Jumala on sinut tehnyt? Eikö hän olekin varustanut sinut hyvin tätä elämää varten? Niin, olethan Jumalan taideteos!

Osa I

5 Olen pahoillani (joku ryhmänohjaaja voi rukoilla):
-Anna anteeksi Jumala, kaikki se paha, mitä olen tehnyt.
-Anna anteeksi epäystävällisyyteni, pahat sanani ja ikävät tekoni.
-Anna minulle anteeksi kaikki eiliset ja aikaisemmat virheeni niinkuin tänäänkin tapahtuneet.
-Jumalani, olen todella pahoillani kaikesta tästä.
-Kiitos, että Sinä rakastat minua ja annat anteeksi kaikki pahat tekoni.
-Kiitos, että Sinun luoksesi, rakas Jumala, minä voin aina tulla, juuri tällaisena. Iloitsen siitä, että sinä valmistit minut ja olet paras ystäväni

Osa II

7a Puhe (osa 2):
Kerrot hänelle salaisuuden. Hän saa kuulla parhaimman vitsisi. Leikit mieluiten juuri hänen kanssaan. Kuka hän on? Hän on paras ystäväsi! Parhaita ystäviä ovat ne, joille voit uskoa salaisuuden.Useimmilla meistä on paras ystävä, mutta meillä on myös muita ystäviä. Ystävä voi olla yhtä vanha kuin sinä, sinua vanhempi tai sinua nuorempi. Hän voi olla eri maasta kuin sinä, eri rodusta, ihonväriltään erilainen tai samasta maasta kuin sinä. Hänellä voi olla eri harrastuksia kuin sinulla tai samoja tai hän voi olla sukulainen tai sitten ei. Ystäviä voi olla hyvin monenlaisia.

Ystävät ovat ihmisiä, jotka tunnet hyvin ja joiden seurassa on turvallista olla. Mutta kaikkien seurassa ei ole turvallista. Vanhempasi ovat varmaan kertoneet, että kaikki ihmiset eivät ole kilttejä. He ovat varmaan varoittaneet sinua, ettet voi ottaa oudoilta ihmisiltä karkkia etkä lahjoja tai lähteä heidän mukaan. On hyvä, että on ihmisiä, joiden hyvästä tahdosta voit olla varma. Juuri siksi ystävät ovat tärkeitä. Ystäviin voit luottaa. Joskus ystävät voivat saada sinut kiukustumaan jopa itkemään, mutta yleensä et ole vihainen kauan, sillä tiedät, että he eivät tahdo sinulla pahaa eivätkä halua vahingoittaa sinua.

Minkä takia sinä pidät ystävistäsi? Jostakin pidät siksi, että hänen kanssaan on hauska olla. Hän on lystikäs.Toinen voi olla hyvä kuuntelija, kun sinä haluat kertoa jotain. Joku osaa lohduttaa hyvin ja hänen luokseen menet silloin, kun on erityisen paha olla. Jokaisessa ystävässäsi on jokin ominaisuus, jonka vuoksi pidät hänestä. Älä unohda, että sinä olet ystävä heille!

7b Tässä jaksossa lapset voivat esittää näytelmän "Onnellinen hevonen", joka löytyy kirjasta: Sinua varten, uskontohetkiä kehitysvammaisten ryhmille (Lasten keskus 1977, s.13.)

7c Anna lasten esittää omatekoisia runoja, loruja, ajatelmia ystävyydestä. tai/ja he voivat lukea raamatunpaikkoja aiheesta (Joh 15:12-17, Snl 17:17, Ef 4:32 ...jne).

Osa III

9 Puhe (osa 3)

Kertaa lyhyesti raamattutuntien aikana esille tulleet varusteet, joita Taivaan Isä on antanut lapsilleen. Ota yksi lapsi leiriläisten joukosta, jonka puet varusteisiin vyö, kypärä ... jne. Tärkeää on selittää samalla mitä ne tarkoittavat kaikille kuulijoille. Lue varusteet Raamatustasi kaikkien nähden sitä mukaa kuin kerrot niistä. Muista sopia lapsen kanssa etukäteen. Kertaa opetuksesi hyvistä varusteista yksinkertaisesti ja selkeästi. Älä tee tästä liian pitkää (1 min/varuste)

Koristelkaa leirikirkko niin, että se luo tunnelmaa ja osoittaa teidän valmistautuneen siihen. Koristelkaa aiheeseen sopivasti esim. lasten piirrustuksilla ja luonnon materiaaleilla.

Maastoleikki

"Minä olen ihme, suuri ihme..."

Jumala on varustanut meidät jo syntymässä tätä elämää varten monenlaisilla lahjoillaan (näkö, kuulo, tunto ... jne). Pidämme lahjoja usein niin itsestään selvinä, ettemme osaa niistä iloita ja kiittää tarpeeksi. Tämä maastoleikki on kuin tutkimusmatka ihmiseen itseensä, josta psalmista kirjoitti: "Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä" (Ps 139:14). Rukoillaan, että näin kävisi jokaisen tähän maastoleikkiin osallistuvan kohdalla. Ja toivottavasti tämä maastoleikki lisää myös ymmärtämystä niitä lapsia ja nuoria kohtaan, jotka eivät näe, kuule, voi liikkua ... niin, että kykenemme heitä paremmin kohtaamaan.

Lähetä leiriläiset ryhmissä (3/4 hlöä) kahden minutin välein matkaan. He tarvitsevat mukaansa vain rastikortin, joka on leirikirjan välissä keskiaukeamalla. Rasteilla on kynät (kiinnitä lujasti narulla paikalleen) tehtävien suorittamista varten. Lähettäjä merkitsee kunkin ryhmän lähtöajan omaan muistilappuunsa (ks.maalirasti). Merkitse rata selvästi esim. kreppipaperilla!

Lähtötehtävä

Laita pöydälle, maahan ympyrän sisälle ... kymmenen (10) toisistaan poikkeavaa esinettä. Heillä on kaksi minuuttia aikaa painaa ne tarkasti mieleensä. Maaliin tullessaan he tulevat saman pöydän ääreen, mutta yksi esineistä onkin poissa. Mikä? (He kirjoittavat vastauksen rastikorttiinsa). Lähettäjä kertoo myös, mistä maastoleikin reitti alkaa!

Rasti 1

(Miehitetty rasti)

Rastikortissa on kummallisen näköinen numerosarja: 21, 18, 1, 10, 9, 13. Se on salakirjoitusta, jossa jokainen numero merkitsee jotakin kirjainta. Ryhmien tehtävänä on kerätä numeroita vastaavat kirjaimet rastikorttiinsa. (Kirjaimista muodostuu sana; PSALMI)

Koodiavain: A/7, B/6, C/5, D/4, E/3, F/2, G/1, H/14, I/13, J/12, K/11, L/10, M/9, N/8, O/22, P/21, Q/20, R/19, S/18, T/17, U/16, V/15, X/28, Y/27, Z/26, Å/25, Ä/24, Ö/23

Merkitse rastille: 1/A

(Tehtävä pisteytetään maalissa: oikea vastaus/ 3p)

Rasti 2

(Rastilla ei miehitystä)

Laita rastille hyvin suljettu laatikko (koko 1x1 m), jossa on käden mentävä reikä. Laita laatikkoon erilaisia esineitä (6 kpl), jotka ryhmäläiset yrittävät kokeilemalla tunnistaa. Valmista laatikko niin, ettei niitä voi katsomalla tunnistaa!

Merkitse rastille: 13/I

(Tehtävä pisteytetään maalissa: 6 esinettä/ 3p, 4-5 esinettä/ 2p ja 2-3 esinettä/1p)

Rasti 3 (Miehitetty rasti ja aika rajoitus 2 min)

Kirjoita rastikorttiin eri kirjaimia esim. A, T, I, S, K, U, E, O, V, N ja L, joista ryhmäläisten on muodostettava eri sanoja niin monta kuin keksivät (kuva, ovi, tila, voi, niska ... jne).

Merkitse rastille: 10/L

(Tehtävä pisteytetään maalissa: 9-10 sanaa/ 3p, 6-8 sanaa/ 2p ja 3-5sanaa/ 1p.)

Rasti 4 (Miehitetty rasti)

Sido ryhmäläisten silmät ja pyydä heitä tunnistamaan eri (5) makuja (esim. ananas, kaurahiutale, rieska, hunaja, tomusokeri ... jne).

Merkitse rastille: 18/S ja

(Merkitse pisteet rastikorttiin: 5 oikein/3p, 3-4 oikein/2p ja 1-2 oikein/1p.)

Rasti 5 (Rastilla ei miehitystä)

Rastilla on kello. Ryhmäläiset merkitsevät rastikorttiinsa saapumisajan ja arvioivat seuraavia asioita:

1. Arvioikaa, kuinka paljon olette käyttäneet aikaa lähtöpisteestä tälle rastille ?
2. Arvioikaa, kuinka pitkä matka on lähdöstä tälle rastille!
3. Arvioikaa maassa olevan kiven paino!

Merkitse rastille: 9/M

(Tehtävä pisteytetään maalissa: 3 oikein/ 3p, 2 oikein/ 2p ja 1 oikein/ 1p.)

Rasti 6 (Miehitetty rasti)

Sido ryhmäläisten silmät ja pyydä heitä tunnistamaan eri (5) hajuja (esim. kahvi, männyn oksa, tonnikala, mausteita ... jne). Merkitse pisteet rastikorttiin: 5 oikein/3p, 3-4 oikein/2p ja 1-2 oikein/1p.

Merkitse rastille: 21/P

(Merkitse pisteet rastikorttiin: 5 oikein/3p, 3-4 oikein/2p ja 1-2 oikein/1p.)

Rasti 7 (Miehitetty rasti)

Yhden ryhmäläisen silmät sidotaan (sokea). Hänen tehtävänä on hakea kauempana olevalta päydältä, laatikosta ... raamatunjakeeseen liittyvä **luku 139 jae 14.** Hänellä voi olla mukanaan yksi avustaja (ei saa talluttaa) sekä sauva. Kiinnitä erityistä huomiota maaston turvallisuuteen! Ryhmäläisten tehtävänä on myös etsiä Psalmi 139:14 Raamatusta!

(Tehtävä pisteytetään ajan perusteella: 1 minuutti/ 3p, 2 min/ 2p ja 3min/ 1p. Aika otetaan pelkästään Raamatun jakeen etsimisestä.)

Maalissa

Ryhmäläiset kertovat maalivalvojalle (kuuro) elekielellä, mikä esine puuttuu. Jos he eivät muista esinettä, he kertovat senkin maalivalvojalle. Ja jättävät tehtäväkortin hänelle.

(Merkitse pisteet rastikorttiin: puuttuva esine muistettiin ja osattiin elehtiä ymmärrettävästi/ 3p, esine muistettiin oikein, mutta elehtiminen ei onnistunut/ 2p ja esinettä ei muistettu, mutta se osattiin elehtiä ymmärrettävästi/ 1p.)

Maastoleikin maksimipistemäärä yhdeksästä tehtävästä on 27p.

PL 198 13101 HÄMEENLINNA

SVN

Kustantaja: Suomen Vapaakirkon Nuoret ry.